یک

پیشنهاد شگفت انگیز

برای کاربران سایت کتابناک و علاقه مندان به کتابخوانی

در دوره رایگان آموزش تقویت حافظه و تند خوانی فوق پیشرفته فانتوم شرکت کنید و از خواندن کتاب در سریع ترین زمان ممکن لذت ببرید

میخواهم در این دوره ثبت نام کنم

www.motalesharif.com

مهم‌ترین ویژگی دوره رایگان تقویت حافظه و تند خوانی فانتوم

- دوره مرگ در آموزش چیست؟
- چگونه در منطقه خاکستری گیر نکنیم؟
- جدیدترین نمودار حافظه در انسان ۲۰۱۵
- محاسبه سرعت مطالعه شما
- جدیدترین تندخوانی جهان
- دستیابی به موفقیت در کنکور، آزمون‌های مهم
- و تمام امتحانات

مطالعه شریف
MOTALE SHARIF

بسمه تعالی

تکنیکهای عکاسی

بر گرفته شده از سایت :

www.akkasee.com

نویسندگان ومترجمین :

محمد رضا شهبازی

نعما محمدیان روشن

امیر سوکی

فصل اول ..... عکاسی پرتره

فصل دوم ..... عکاسی طبیعت

فصل سوم ..... فیلترهاي اپتیکی برای دوربین های دیجیتال

فصل چهارم ..... ماکروگرافی حشرات

فصل پنجم ..... نورپردازي در عکاسي ماکرو

فصل ششم ..... ترکیب بندی در عکاسی

فصل هفتم ..... چگونه عکس بهتری بگیریم

فصل هشتم ..... نورپردازی

فصل اول

عکسهای پرتره بهتری بگیریم.

تا کنون مقالات زیادی با عناوین شبیه به همین مقاله داشته ایم که بعضا مطالب ذکر شده در آنها تا حدودی تکراری هم بوده است. ولی همیشه در مطالب جدید و نیز تکرار آنچه که حتی می دانیم، مطالبی برای یاد گرفتن است و نگرش های مختلف نویسندگان مختلف به یک موضوع، حاوی مطالبی جدید و تازه است که خواندشان حتی برای حرفه ایها هم، خالی از لطف نیست.

بنابر این در این مقاله به ذکر نکاتی خواهیم پرداخت که رعایت آنها شما را برای گرفتن عکسهای پرتره و یادگاری حرفه‌ای کمک می کند. بدون مقدمه بیشتر به اصل موضوع می پردازیم و این اصول را در ۲۹ مورد و طی یک مقاله دو قسمتی به حضورتان تقدیم می کنیم.

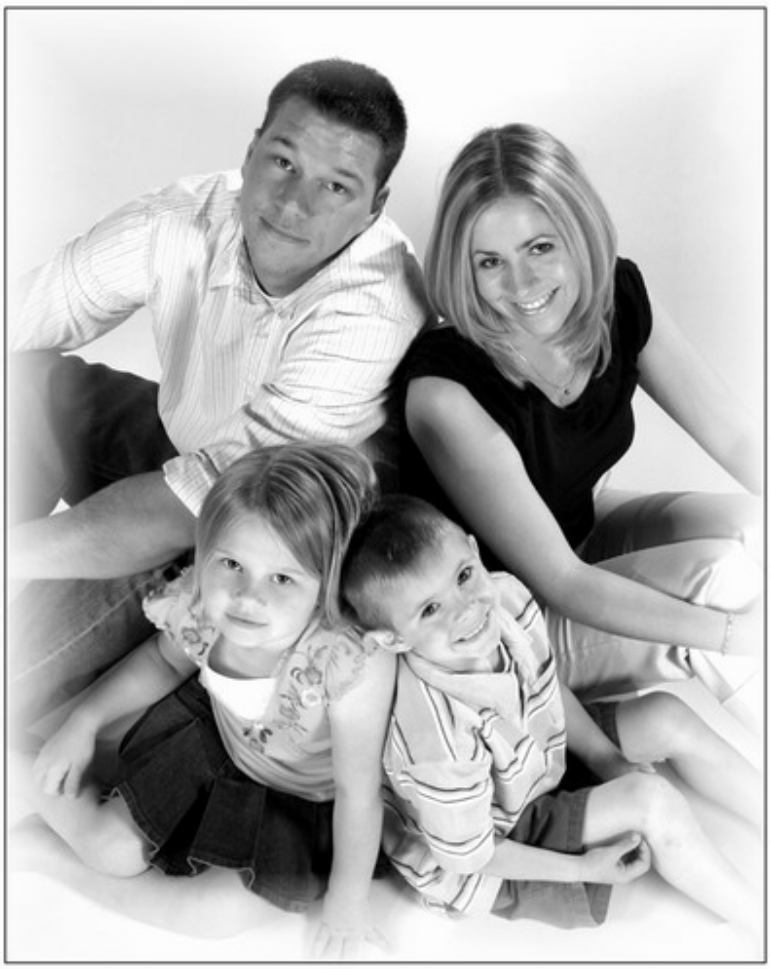
۱-از امکانات دیجیتالی دوربینتان برای عکاسی از بچه‌ها بهره بگیرید

آیا می خواهید از نوزادان یا بچه‌ها عکس بگیرید؟ از امکانات بسیار مهمی که در دوربین دیجیتالتان موجود

است بهره ببرید: امکان گرفت تعداد زیادی عکس بدون اتلاف فیلم. اگر می خواهید از فلاش استفاده کنید، سعی نمایید کودکان را در معرض نور خیلی شدید قرار ندهید.

معمولا یکی از مشکلات عکاسی از کودکان بخصوص نوزادان، بیقراری آنها در حین عکاسی است. معمولا نمی توان آنها را دقیقا در وضعیتی که مورد نظر ماست قرار دهیم و موقعیت آنها را در کنار اجزاء دیگری که میخواهیم در عکس باشد تنظیم نماییم، و در عین حال به دوربین نگاه کنند و در حالی که چشمهایشان کاملا باز است به ما لبخند بزنند. معمولا آنها می خواهند پشت به دوربین کنند، خمیازه بکشند یا موی همدیگر را بکشند! گرفتن عکس در وضعیت دقیق مورد نظر ما، تقریبا غیر ممکن است. سعی نمایید از آنها در حالی که در حال فعالیت هستند و کاری انجام می دهند عکس بگیرید. برای عکس گرفتن از کودکان دوربینتان را در حال آماده باش نگهدارید، گاهی اوقات عکسهایی که در حین فعالیتهای مختلف کودکان می گیرید، بسیار از عکس استودیویی زیباتر و خاطره برانگیزترند. تصور نمایید کدامیک تاثیر گذارتر است: کودکی که روی یک صندلی صاف و بی تحرک و فیگور گرفته نشسته است یا عکس کودکی که در حال سرخوردن در سرسره دستهایش را باز کرده و یا در حال گاز زدن به یک برش هندوانه بزرگ است؟

با گرفتن تعداد زیادی عکس می توانید مطمئن شوید که حداقل یکی از آنها عکس خوبی از آب درخواهد آمد.

۲-از افراد بخواهید به هم نزدیک شوند.

وقتی می خواهید از یک گروه از مردم عکس بگیرید، از آنها بخواهید تا حد ممکن به هم نزدیک شوند. همیشه مطمئن شوید صورت همه کاملا در عکس دیده می شود. حتما شما نمی خواهید که با کادر بندی اتان گوش کسی را ببرید یا نصف صورت یک نفر را در عکس گرفته شده با کادرتان بریده باشید. مطمئن شوید صورت همه کاملا در کادر است.

۳-از ارتفاع چشم کودکان عکس بگیرید

بگذارید عکس دیجیتالتان چیزی را ببیند که از چشم یک کودک دیده می شود. وقتی عکس یک کودک یا نوزاد را می بینید، بطور طبیعی همانند بزرگسالان لنز دوربین را به سمت کودک نشانه می گیرید. ولی این شیوه باعث می شود تا کودک تحت اشعاع بزرگی اشیاء اطرافش قرار گیرد. هنگام عکس گرفتن بنشینید یا زانو بزنید تا دوربین هم سطح چشمان کودک قرار گیرد. این نوع عکاسی بهتر نشان می دهد که دنیا در نظر آنان چطور دیده می شود و عکسهایی جالب تر را ایجاد خواهد نمود.

٤-از سندروم چشمک زدن جلوگیری نمایید

در عکسهای گروهی از چشمک زدن های حتمی افراد جلوگیری نمایید. اگر تا کنون از گروهی ۱۰ -۱۲ نفره عکس گرفته باشید، حتما می دانید سندروم چشمک زدن چیست. بیشتر افراد دارند لبخند می زنند و به دوربین نگاه می کنند، ولی دراین میان یکی دو نفر در حال چشمک زدن هستند. این مشکل ممکن است به کل زیبایی و حذابیت عکس شما ضربه بزند. چشمک زدن درهنگام خیره شدن به یک نور درخشان یک عکس العمل طبیعی است. حتی اگر برای عکاسی از فلاش هم استفاده نکنید، ممکن است بخاطر عکس العمل عصبی، در هنگام فشردن شاتر، عده ای بطور ناخودآگاه چشمک بزنند. پس برای جلوگیری از چشمک زدن افراد باید چکار کنیم؟

۱- اگر مجبورید که از فلاش استفاده نمایید، مطمئن شوید همه قبل از گرفتن عکس آماده هستند. بجای گرفتن تنها یک عکس، دو یا سه عکس بگیرید و معمولا عکسهای آخری برای استفاده بهتر خواهند بود. چون بعد از گرفتن تعدادی عکس، چشمها به فلاش زدن عادت نموده و کمتر چشمک می زند. ولی این را هم توجه نمایید که بخاطر ضرری که فلاش برای چشمها دارد، استفاده از آن در صورت افراد را از حد نگذرانید.

۲- اگر ممکن است عکس را در محیطی بگیرید که دارای نور کافی است و نیازی به فلاش زدن ندارید. مخصوصا با دوربین‌های دیجیتالی مدرن امروزی، شما می توانید با تغییر سرعت شاتر (و البته خواهش از افراد برای کم تحرک بودن) و یا بالا بردن حساسیت در حدی که نویز به عکس ضربه نزند، از نور محیط استفاده نمایید. اگر قصد چنین کاری دارید به افراد بگویید که فلاش نخواهید زد تا عکس العمل عصبی آنها برای چشمک زدن از بین برود.

۵-از پس زمینه‌های ساده استفاده نمایید.

تمرکز بیننده عکس را روی سوژه اصلی متمرکز نمایید. وقتی قصد گرفتن یک پرتره را دارید، سعی نمایید برای جلوگیری از به هم زدن تمرکز بیننده از یک زمینه ساده استفاده نمایید. اگر عکس کسی را بگیرید که در مقابل یک زمینه درهم و برهم ایستاده است، چشم بیننده عکس در تمام نقاط سرگردان شده و بر روی سوژه اصلی تمرکز نخواهد داشت. عکس شما باید ابتدا تمرکز بیننده را بر روی سوژه جلب نماید و فقط بعد از آن به اطراف. بجای اینکه کل یک کوه را در پشت سر فرد بگیرید، طوری عکس بگیرید که فقط بیننده بفهمد سوژه در مقابل یک کوهستان ایستاده است. یا اینکه شما نمی توانید کل یک آسمان خراش را در عکس داشته باشید و باز هم توجه بیننده به صورت سوژه متمرکز شود، با این کار تنها شما به مقایسه تناسب اندازه شخص با آن ساختمان پرداخته‌اید. اجازه بدهید تصویر سوژه بیشتر منظره یاب شما را پر نماید.

٦-دوربین خود را ۹۰ درجه بچرخانید.

جزء بیشتری از سوژه خود را در عکس نشان دهید. با چرخاندن ۹۰ درجه‌ای دوربین، علاوه بر نازکتر کردن عرض فضای عکستان و در نتیجه کاستن از پس زمینه های مزاحم، می توانید راحت‌تر کل بدن سوژه را در عکس بگیرید. خصوصا این شیوه هنگامی که سوژه مقابل یک جسم یا پس زمینه بلند ایستاده است کمک بیشتری می نماید. مثلا وقتی یک نفر جلوی یک مجسمه بزرگ می ایستد، گرفتن افقی عکس یا شما را مجبور می کند که نیم تنه شخص را در عکس بگیرید و یا اینکه دوربین را خیلی دورتر ببرید که باعث دیده نشدن جزئیات می شود.

۷-برای جلوگیری از قرمزی چشم از فلاش دوری کنید

نور لازم را ایجاد نمایید تا مجبور به استفاده از فلاش نباشید. تا جایی که ممکن است عکسهای پرتره را در محیطی با نور مناسب بگیرید. این به شما کمک می کند که هنگامی که از مردم عکس می گیرید مجبور به استفاده از فلاش نباشید و در نتیجه قرمزی در چشمها ایجاد نشود (ایجاد قرمزی در چشم به خاطر انعکاس نور از روی شبکیه است که قرمزی بد منظره ای را در چشمها ایجاد می کند.) بسیاری از دوربینهای دیجیتال دارای مد فلاش کاهش قرمزی چشم هستند، ولی این مد بخصوص در دوربینهای ارزان قیمت‌تر، خیلی موثر نیست. البته شما می توانید بعدا با نرم افزار این مشکل را حل نمایید، ولی به هر حال نیاز به صرف وقت و کار بیشتری است.

۸-فلاش میتواند انعکاس بدی در لباس داشته باشد.

فلاش می تواند انعکاس بدی از لباس یا جواهرات همراه سوژه داشته باشد. یکی دیگر از دلایلی که بهتر است سوژه‌اتان را در محیطی با نور مناسب قرار دهید و از فلاش استفاده نکنید این است که اگر سوژه یک انگشتر، ساعت، سگک کمربند براق یا لباسی با دکمه های براق پوشیده باشد می تواند نور فلاش را منعکس نماید و جلوه زیبایی در عکس نداشته باشد.

۹-از قبل همه چیز را مهیا کنید.

اگر می‌خواهید یک عکس رسمی از یک نفر بگیرید، سعی نمایید تا حد ممکن نور و محیط را از قبل آماده نمایید. در عکسهایی که بیرون استودیو و در محیط باز می گیرید، از قبل محل را تعیین نموده و آنجا را از اشیاء، شاخه های خشک و ... پاک نمایید و شرایط نوری را آزمایش کنید. در عکسهای داخلی، پس زمینه و نور را تنظیم نموده و چند عکس آزمایشی با چند کتاب، یک عروسک، یک حیوان خانگی یا یک دوست و یا هر چیز دیگر بجای سوژه اصلی بگیرید.

وقتی سوژه اصلی وارد می شود، حتما برای شما جالب نیست که منتظر بماند. هر چه سوژه شما کمتر انتظار بکشد، در هنگام عکاسی آرامش بیشتری خواهد داشت.

۱۰ – کل کادر را پر نکنید

برای اینکه بقیه افرادی که در صحنه هستند در عکس نیفتند، کل کادر را با سوژه مورد نظرتان پر نکنید. اگر یک عکاس آماتور یا حتی با تجربه هستید، ولی سیستم ضد لرزش یا سه پایه ندارید، گرفتن عکسهای دقیق و بدون حرکت خیلی سخت است. شما ممکن است فکر نمایید که دقیقا آنچه را که می خواهید عکاسی کنید در مانیتور یا منظره یاب می بینید، ولی وقتی عکس گرفته شد می بینید که سوژه به یک سمت کادر بیشتر متمایل شده است. با استفاده از یک نرم افزار مناسب ویرایش عکس، شما می توانید براحتی حتی با دقت چند دهم درجه، یک عکس را بچرخانید، تا عکسی را که کج است اصلاح نمایید. اگر

شما کل کادر را با سوژه مورد نظر پر کرده باشید، هنگام کراپ عکس برای چرخاندن یا تصحیح ترکیب آن، بخشی از صورت یا بدن سوژه بریده می شود و یک نتیجه نامطلوب بدست می‌آید. ولی اگر اندکی فضا در اطراف سوژه باقی بگذارید، بعدا براحتی می توانید بر روی آن عکس کار نمایید.

۱۱- به همراه خود آینه داشته باشید.

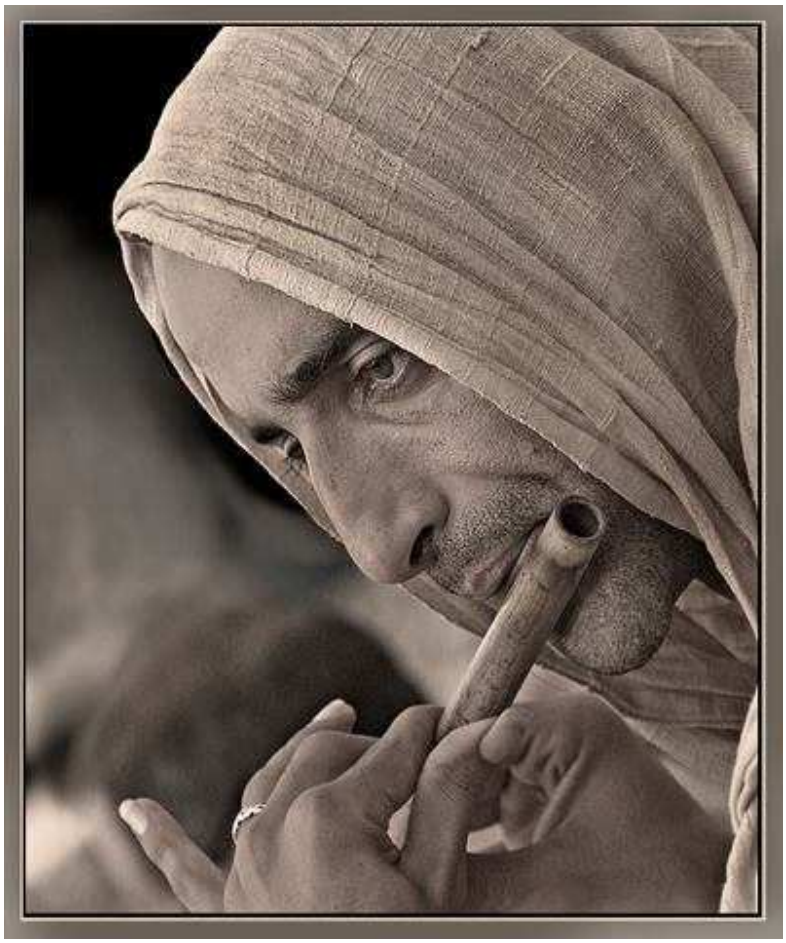
هر کسی دوست دارد در عکسش زیبا و مرتب دیده شود. به همراه داشتن یک آینه کوچک هنگام عکاسی از یک دوست، همکار، بستگان یا آشنایان ضرری ندارد. مردم دوست دارند در عکس به بهترین وجه دیده شوند و داشتن یک آینه کمک می کند که بتوانند قبل از گرفتن عکس آنطور که دوست دارند خوشان را مرتب کنند. حتی به همراه داشتن یک برس یا شانه نیز بسیار مفید بوده و وزن زیادی را بر تجهیزات شما تحمیل نمی کند.

۱۲-برای عکاسی از نوزادان از سرعت بالای شاتر استفاده کنید

با توجه به اینکه هر کودکی چقدر تحرک و جنب و جوش دارد سرعت شاتر مناسب را برایش انتخاب کنید. هنگام عکاسی پرتره از نوزادان، تا جایی که نور موجود اجازه می دهد، از سریعترین شاتر ممکن استفاده نمایید. شما نمی توانید نوزادان را مجبور نمایید که در موقعیت مطلوب شما ساکن باشند یا لبخند بزنند، حداقل همیشه چنین شانسی ندارید. هنگام عکاسی از نوزادان همیشه منتظر حرکات ناگهانی و سریع آنان و نیز حالات مختلف و لحظه ای در چهره آنان باشید. با استفاده از شاتر و عکس العمل سریع، شانس بهتری برای گرفتن عکسی به یادماندنی خواهید داشت.

.

۱۳- عکسهای سیاه و سفید بار دراماتیک بیشتری دارند

عکاسی سیاه و سفید پرتره دنیای تازه ای از عکاسی را برای عکسهای دیجیتال شما به ارمغان می آورد. در نظر داشته باشید که تعدادی از عکسهای پرتره‌اتان را با استفاده از مد سیاه و سفید دوربین و یا با استفاده از نرم افزارهای ویرایش عکس، بصورت سیاه و سفید بگیرید. عکسهای سیاه و سفید می توانند صلابت، درام و احساس بیشتری را در عکسهای شما وارد نمایند. همچنین می توانند باعث شوند که سوژه شما شیک تر و برازنده‌تر به نظر برسند، بخصوص اگر لباس های زیبایی نیز پوشیده باشند.

١٤- لباس‌های بزرگترها عکس کودکان را بامزه تر می کند.

اگر می خواهید از کودک خودتان یا دوستانتان عکس بگیرید، لباسهایی را که به آنها خیلی بزرگ است آزمایش نمایید. مثلا می توان یک کفش بزرگ (مواظب زمین خوردن آنها باشید) یا یک عینک بزرگ یا یک کلاه بزرگ که بخشی از سر را می پوشاند به کودک پوشاند. با دوربین دیجیتالتان آماده گرفتن چند عکس پیاپی باشید. این عکسها، برای همیشه یادگاری و با مزه خواهند ماند.

۱۵- دستها را نادیده نگیرید.

برای اینکه نشان دهید یک شخص دقیقا چگونه آدمی است دستهایش را نیز در عکس بگیرید. گرچه معمولا می گویند چشمها مهمترین بخش صورت است و اصطلاحا پنجره روح به بیرون است، ولی دستها را نیز ندیده نگیرید. وقتی یک شخص صحبت می کند، دستهایش پیوسته حرکت میکند و یک سری حالات را ایجاد می کند که می تواند پرتره‌های دیدنی و زیبایی باشد. حتی در حالت سکون، موقعیت دستهای یک شخص، چه در حالت به هم گره خورده یا آزاد، می تواند جلوه بهتری به پرتره مورد نظر شما بدهد.

۱۶- از حالات تصنعی جلوگیری کنید.

وقتی می‌خواهید عکس پرتره بگیرید، به غیر از عکسهای پرسنلی و رسمی که ذاتا همینطو راست، معمولا سوژه شما در مقابل دوربین حالات مصنوعی بخود می گیرد. از این تکنیک که اینجا معرفی می کنم برای طبیعی کردن حالت سوژه و بیرون بردن او از حسی که گرفته استفاده نمایید. فوکوس، دیافراگم، سرعت

شاتر و بقیه تنظیمات لازم را روی دوربین انجام دهید، سپس در مورد موضوعات مورد توجه سوژه یا مثلا موضوعات روز شروع به صحبت نمایید در حالی که دوربین آماده عکس گرفتن از سوژه است. با کمی صحبت و خارج شدن از حال و هوای عکاسی سوژه شروع به گوش کردن حرفهای شما کرده و حالات طبیعی مثل لبخند و سایر عکس العمل های طبیعی در صورتش پدیدار می شود. اکنون وقت آن است که به سرعت شاتر را فشرده و عکس خود را بگیرید.

۱۷- از هر کسی در محل کارش عکس بگیرید

عکسی که از یک مدیر، رئیس یا عضو هیات مدیره گرفته شود که پشت میز چوب گردوی بزرگش نشسته باشد، می تواند قدرت و پرستیژ آن فرد را نشان دهد. اگر هنگام عکاسی از افراد در محل کارشان، اختیار عمل دارید از هر کسی در همان جایی که کار میکند و پشت میز خودش عکس بگیرید. با این کار ضمن طبیعیتر جلوه کردن عکس، میزان نفوذ و قدرت آن شخص را نیز به نمایش خواهید گذارد.

۱۸- سرعت بالای شاتر ضروری است.

برای اینکه بتوانید حالات لحظه ای چهره افراد را به نمایش بگذارید، استفاده از شاتر با سرعت بالا ضروری است. به غیر از حالتی که شما دارید یک عکس پرتره تحت کنترل در استودیو می گیرید، در بقیه شرایط داشتن یک دوربین دیجیتال با سرعت شاتر بالا ضروری است. شرایطی نظیر:

- مناظر خیابانی

- شخصی که در حال مصاحبه یا سخنرانی است

- بازی بچه ها

حالات چهره می تواند در یک آن تغییر نماید، بنابر این باید این لحظات را قبل از اینکه برای همیشه از دستشان بدهید، شکار نمایید.

۱۹- از بلور کردن بصورت خلاقانه بهره ببرید.

در یک منظره شلوغ، از بلور کردن عکس دیجیتالتان برای نشان دادن حرکت استفاده نمایید. هر چند داشتن شاتر سریع برای شکار دقیق عسکهای دیجیتال از مردم ضروری است، در بعضی از شرایط، عکسهای شما باید حرکت را نشان دهد. در این حالات، همانند منظره یک خیابان شلوغ، از بلور کردن عکس برای نشان دادن نبوغ خود بهره ببرید. یک راه انجام این کار استفاده از شاتر آهسته هنگام عکاسی از مردمی است که با عجله در حال حرکت هستند. یا یک راه دیگر این است که هنگامی که دارید سوژه متحرکتان را که رویش فوکوس کرده‌اید، با دوربین دنبال می کنید، از شاتر آهسته استفاده نمایید. در این حالت در حالی که سوژه شما در فوکوس و با شارپنس خوب دیده می شود، پس زمینه بلور شده و منظره جالبی از حرکت را خلق خواهد نمود.

۲۰- سوژه را تحت فشار نگذارید، کمی عقب رفته و از زوم استفاده نمایید.

برای راحتی بیشتر سوژه، کمی عقب رفته و از زوم دوربینتان برای کادر بندی درست استفاده نمایید. تقریبا تمام عکاسان می گویند به غیر از شرایط خاص، بجای استفاده از زوم دوربین، تا حد ممکن به سوژه نزدیک شوید. به غیر از حالاتی که ممکن است برای شما خطرناک باشد، مانند عکاسی از حیوانات وحشی یا جایی که امکان جلو رفتن وجود ندارد. جلوتر رفتن، نیاز شما را برای داشتن زوم بیشتر برطرف می کند و از لرزش بیشتر دوربین نیز جلوگیری می کند. همچنین با استفاده نکردن از یک لنز تله فتو، شما از تاریک

شدن گوشه های تصویر نیز بیشتر جلوگیری خواهید نمود. ولی، هنگامی که می خواهید عکسهای پرتره نمای نزدیک از صورت افراد بگیرید، کمی عقب ایستادن و استفاده از زوم دوربین می تواند ایده خوبی باشد. بعضی از مردم ممکن است از یک دوربین با لنز بزرگ که در چند سانتیمتری صورت‌شان نگاه داشته شده باشد احساس عدم امنیت و ناراحتی کنند، پس بهتر است برای اینکه کل کادر را با صورت افراد پر نمایید، کمی عقبتر بایستید و در عوض با زوم دوربین، عکستان را بگیرید.

۲۱- از والدین نیز کمک بگیرید.

برای عکاسی از بچه‌هایی که همکاری نمی کنند از والدین شان کمک بگیرید. اگر بچه‌ای از دوربین شما ترسیده است و نمی خواهد بگذارد عکسش را بگیرید، سعی نکنید با هزارضرب و زور و شکلک و ادا! بچه را ساکت نمایید در حالی که پدر و مادرش فقط شما را نگاه میکنند. اینکار چندان ثمر بخش نیست. از والدین کودک کمک بخواهید روی صندلی بنشینند و کودک را روی پایشان بنشانند. یکی دو عکس آزمایشی در این شرایط بگیرید و بعد کودک را تنها روی یک صندلی بنشانید. این کار ممکن است کمی زمان عکاسی شما را طولانی‌تر کند، اما ارزشش را دارد، هدف نهایی گرفتن یک عکس خوب است. هر چه کودکان بزرگتر باشند والدینشان می توانند دورتر بایستند.

۲۲- هوشیار و خندان باشید.

لبخند بزنید و امیدوار باشید که سوژه اتان هم با شما لبخند می زند. وقتی دارید عکسهای رسمی پرتره می‌گیرید (مانند عکسهایی که برای کسب درآمد می‌گیرید)، در نظر داشته باشید که حالت شما روی سوژه تاثیر می‌گذارد. اگر شما خستگی و خواب آلودگی نشان دهید، سوژه شما ممکن است فکر کند که شما از او خوشتان نمی آید یا حداقل از کارتان ناراضی هستید. یا اگر گیجی و سردرگمی در کارتان نشان دهید، ممکن است سوژه اتان فکر کند که خودتان هم نمی دانید که چکار می‌خواهید بکنید. خندان، خوشحال و سرزنده باشید تا این حالت خوب شما، در سوژه شما منعکس شود و عکس زیباتری را ایجاد نماید.

۲۳- در جاهای کم نور از تکنیکهای عکاسی در شب استفاده نمایید.

آیا می‌خواهید در یک جای کم نور مانند درون یک مسجد، کلیسا، سالن تئاتر، جلسات عمومی یا جاهای دیگر که قادر به استفاده از فلاش نیستید یا بهتر است از آن استفاده نکنید، عکس بگیرید؟ شما می‌توانید از همان تکنیکهایی که برای عکاسی در غروب یا شب در فضای باز استفاده می کنید، بهره ببرید:

- اگر عسکتان دچار نویز زیادی نمی شود، حساسیت ISO دوربینتان را بالا ببرید. این مورد در دوربین های SLR که می توانند با حساسیت هایی مانند ۱۶۰۰ عکسهای کم نویزی بگیرند، بسیار سودمند است و یکی از برتری‌های بارز دوربین دیجیتال نسبت به نگاتیوی است.

- زمان نوردهی را بالاتر ببرید.

- اگر ممکن است از یک سه پایه استفاده کنید و یا دوربین را در یک جای محکم و بدون تحرک قرار دهید تا بتوانید از شاتر آهسته‌تری استفاده نمایید.

۲۴- از تقاضا برای تغییر مکان اشیاء برای گرفتن عکسی بهتر نهراسید.

از بینش خود بهره جسته و اجزاء ناخواسته را از کادر عکستان حذف نمایید. اگر در حال گرفتن عکسی پرتره یک یک شخص، یک گروه، در خانه یا محل کار هستید، ممکن است آنها بخواهند چیزهایی در اطرافشان در عکس نشان داده شود، مثل جوایز، کلکسیونها، گیاهان و غیره. به هر حال،قبل از گرفتن عکس، بخوبی منظره داخل کادر دوربین را بررسی نمایید تا چیزهای ناخواسته را که به عکس لطمه می زند، از صحنه حذف نمایید. مواردی مانند یک پوستر چسبیده به دیوار، یک کتاب با عنوان خاص، یک ابزار اداری، یک کپه کاغذ یا هر چیز دیگر. از اینکه از سوژه‌اتان بخواهید که برای گرفتن عکس بهتر سر و سامانی به اشیاء اطرافش بدهید و آنها را حذف نموده یا دورتر ببرید، نهراسید. اگر بتوانید به آنها توضیح دهید چرا چنین تغییری برای بهتر شدن عکس مفید است، خود آنها با شما در این جهت همکاری خواهند نمود.

۲۵- مد پرتره دوربین دیجیتال تان را نادیده نگیرید.

اگر وقت کافی برای محاسبه تنظیمات لازم برای پرتره ندارید، مد پرتره دوربین دیجیتالتان را فراموش نکنید. آیا نیاز به گرفتن یک عکس فوری پرتره دارید و وقت کافی ندارید تا شاتر و دیافراگمتان را بگونه ای تنظیم نمایید که صورت سوژه در وضوح و فوکوس کامل باشد و پس زمینه او، کاملا بلور شود؟ بیشتر دوربینهای دیجیتال کنونی دارای یک برنامه پرتره در مدهای منظره‌اشان هستند که معمولا در صورت استفاده در همان شرایط مورد نظر،نتایج خوبی را می دهند. این مد احتمالا در حالت استفاده از فلاش با مد کاهش قرمزی چشم همراه است (البته همیشه مجبور به استفاده از فلاش نیستید) و معمولا عکسهای پرتره بهتر از متوسطی را نتیجه می دهد.

۲۶- نورسنجی کمی بالاتر از حد لازم برای کاهش لک و پیس ها

با کمی نور بالاتر از حد لازم (اوراکسپوز) می توانید لک ها و کک و مک های صورت را کمتر نشان دهید. وقتی عکس پرتره دیجیتال می گیرید، یک تکنیک ساده که باید بعضی وقتها بکار ببرید کمی اوراکسپوز کردن عکس است. بااین کار لک ها و دیگر تغییرات رنگی پوست صورت را خیلی ضعیفتر نشان می دهید. بخاطر اینکه با کمی افزایش نوردهی، جزئیات تصویر کمتر می شود، جزئیات نقائص صورت نیز کمتر نشان داده می شود. توجه نمایید که انجام این کار به تجربه زیاد و محدوده بندی (براکتینگ) نیاز دارد تا بتوانید بهترین نقطه نوردهی را پیدا نمایید. قطعا مطلوب نیست که نوردهی در حدی باشد که جزئیات مشخصه صورت سوژه و جزئیات مطلوب از بین برود. اگر تشخیص دادید که با اندکی نوردهی اضافی مشکل موجود برطرف نمیشود، آخرین چاره استفاده از نرم افزارهای ویرایش تصویر مانند فتوشاپ یا فتوپینت یا دیگر نرم افزارهای موجود است. همیشه قبل از انجام تغییرات بر روی عکس و ضبط آن، مطمئن شوید که نسخه اصلی را در جای مطمئنی ذخیره کرده‌اید.

۲۷- از عکس گرفتن سوژه بر روی صندلی های چرخان و متحرک پرهیز کنید.

برای گرفتن عکس پرتره از صندلی‌های چرخان و متحرک استفاده نکنید. این باعث می شود که بیشتر مردم به تغییر وضعیت تشویق شده، در حالی که شما هنوز عکستان را در وضعیت مطلوبی که تنظیم کرده اید نگرفته‌اید. این کار علاوه بر به هم زدن وضعیت باعث ایجاد ماتی در تصویر بخاطر حرکت خواهد شد. به علاوه، با ثابت بودن سوژه بر روی یک مکان ساکن، می توانید مطمئن باشید نقطه فوکوس مورد نظرتان حفظ خواهد شد، بخصوص در دیافراگم های باز که عمق میدان کمی دارید.

۲۸- از انعکاس شیشه های عینک جلوگیری کنید.

با استفاه از یک فیلتر پولاریزه دایروی از انعکاس نور در شیشه‌های عینک جلوگیری نمایید. با توجه به شرایط نورپردازی، هنگام عکاسی از مردمی که عینک دارند، انعکاسهای مزاحمی از شیشه های عینک بر روی عکس اثرات نامطلوبی خواهند گذارد. اگر با چنین وضعیتی مواجه شدید و خواستید از این انعکاس مزاحم جلوگیری نمایید، استفاده از یک فیلتر پولاریزه دایروی را فراموش نکنید. ضمنا بخاطر داشته باشید با استفاه از چنین فیلتری به زمان نوردهی بیشتری نیاز خواهید داشت، چون این فیلتر نور ورودی به دوربین را کاهش می دهد.

۲۹ – سوژه اتان را از دیوار دور نگاه دارید.

سوژه مورد نظرتان برای عکاسی را دقیقا روبروی یک دیوار قرار ندهید. اگر می خواهید برای گرفتن عکس پرتره‌اتان از فلاش استفاده نمایید، بجای قرار دادن سوژه‌اتان دقیقا مقابل یک سطح خالی مانند دیوار، آنها را از این سطوح دور نمایید. به غیر از حالتی که شما با استفاده از منعکس کننده‌های نور و فلاشهای خارجی می توانید نور را کنترل نمایید، در سایر موارد فلاش دوربین، سایه نامطلوبی از سوژه را روی دیوار تشکیل خواهد داد. این قضیه بخصوص در مورد دیوارها یا سطوح سفید یا دارای رنگ روشن بیشتر صدق می کند.

محمد رضا شهبازی
www.akkasee.com

فصل دوم

عکاسی از گلها و دیگر اشیاء طبیعی

مزیت دوربین این نیست که می تواند عکاس را به یک هنرمند تبدیل نماید، بلکه در آن است که او را به دیدن و بهتر دیدن ترغیب می کند.

Brooks Atkinson

عکاسی از طبیعت یکی از لذت بخشترین انواع عکاسی است. این نوع عکاسی همانند گلف که شما را مجبور به پیاده‌روی می‌کند، نیاز به یک پیاده‌روی حسابی دارد و با آن عجین شده است. ممکن است اگر بخواهید از طبیعت عکاسی کنید حرکت شما از نقطه ای به نقطه دیگر کند شود، ولی اوقات خود را با لذت بیشتری می‌گذرانید، چون با آگاهی و توجه بیشتری به دنیای اطراف خود می نگرید. ضمنا شما می توانید با هر دوربینی عکسهای طبیعت را بگیرید. ولی اگر در مورد کیفیت عکسها حساسیت دارید باید بگویم که با امکانات مخصوص می توانید نتایج بهتری بگیرید.

تجهیزات اساسی

به عنوان مثال تجهیزات یک عکاس را که سالها به عکاسی از گلها و سایر اشیاء کوچک طبیعی مشغول بوده است با هم مرور می‌کنیم. (البته این تجهیزات برای عکاسی حرفه ای از اشیاء طبیعی لازم است، ولی با تجهیزات ساده تر نیز میتوان عکسهای بسیار خوبی گرفت. به هر حال تکنیکهای ارائه شده در این مقاله کلی است):

- لنزهای مختلف شامل یک لنز ماکرو Canon 100 mm با لوله امتداد (extension Tube) و یک لنز زوم Canon 28-135 mm. استفاده از لنز زوم به همان اندازه لنز ماکرو اهمیت دارد، زیرا بسیاری از عکسهای گلها، هنگامی که گل در زمینه قرار دارد زیباتر به نظر می‌رسد. اگر از یک دوربین اتوماتیک استفاده می کنید، از هر دو مد نرمال و ماکرو استفاده نمایید که بستگی به این خواهد داشت که از چه فاصله‌ای بخواهید عکس بگیرید.

- سه پایه Gitzo. مدل ۲۲۲۰ آلومینیومی این سه پایه نصف قیمت مدل فیبر کربنی آن است. این سه پایه بخاطر این انتخاب شده است که شما می توانید میله میانی آن را تقریبا به هر وضعیتی که دوست دارید حرکت دهید. این خاصیت دو فایده دارد: یکی اینکه بخاطر خارج شدن میله میانی از وسط سه پایه می توان

پایه‌های سه‌پایه را بازتر کرد و دوربین را به زمین نزدیکتر نمود. دوم اینکه میتوان دوربین را به راحتی بصورت جانبی حرکت داد تا به زاویه دلخواه دست یافت.

در این عکس میله میانی سه پایه بگونه ای چرخیده تا دوربین موازی زمین شود.

- بال هد مارکینز: هر چند میتوان با هدهای سه محوره و یک سه پایه که میله میانی را در هر زاویه ای قرار می دهد با کمی زحمت به هر وضعیت دلخواهی از دوربین دست یافت، ولی خرید یک بال هد لذتی به این نوع از عکاسی می‌افزاید که قابل وصف نیست. البته موقع پرداخت پول چنین هدی شاید کمی خلقتان تلخ شود، ولی بعدها از خرید آن لذت خواهید برد!
-

- زیرپایه L شکل: با استفاده از زیرپایه L شکل می توان فورا دوربین را در وضعیت افقی یا عمودی قرار داد. در حالت عادی برای تبدیل وضعیت دوربین باید آنرا حول یکی از محورهای سه پایه بچرخانید که باعث می شود دوربین از کادر تنظیم شده خارج شود. ولی با این زیرپایه می توان بدون خارج شدن دوربین از محور تنظیم شده وضعیت آنرا تغییر داد.

Canon

Canon

در دو عکس فوق دوربین را در دو وضعیت افقی و عمودی با استفاده از زیر پایه L شکل مشاهده می‌نمایید.

- چند دوربین کوچک که برای حمل و نقل راحت‌تر باشد. ترجیحا دوربینی که دارای مانیتور متحرک و چرخان باشد بهتر است. دوربینی مانند Canon Powershot G5 یا یک سری ازدوربینهای نیکون مانند Nikon coolpix 5700 /7800 برای این کار مناسبند.
-
- یک کوله پشتی که تمام وسایل را یکجا حمل نمود. بهتر است از کوله پشتی استفاده شود که درمقابل نفوذ باران مقاوم باشد. اگر هم اینطور نبود همیشه یک پوشش ضد آب از جنس بارانی‌ها در دسترس داشته باشید تا در مواقع بارانی روی کوله پشتی بکشید.
-
- بازتابنده‌ها، پخش کننده ها و چادرهای نور همگی قابل تا شدن هستند و برای کنترل نور جلوگیری از وزش باد لازمند. در نور درخشان خورشید، بهتر است برای نرم کردن سایه‌ها و پایین آوردن کنتراست یک پخش کننده همراه داشته باشید.

تکنیکهای اولیه

ممکن است تکنیکهای ذکر شده در اینجا در همه موارد کارآمد نباشد، ولی در بیشتر شرایط برای داشتن عکسی بهتر موثر است:

- در این نوع عکاسی برای اینکه بتوانید دقیقا روی منطقه‌ای که دوست دارید فوکوس کنید، داشتن فوکوس دستی ضروری است. در عکاسی ماکرو نصف عمق میدان در جلوی نقطه فوکوس و نصف آن در پشت آن قرار می‌گیرد.

- جبران نوری با استفاده از محدوده بندی خودکار نور. تمام دوربین‌ها این قابلیت را ندارند، ولی این قابلیت به شما امکان می دهد که چند عکس با اندکی تفاوت در نوردهی بگیرید. در بعضی از دوربینها می توانید گامهای نوری بین هر عکس (۱/۳, ۲/۳, ۱/۲)و تعداد عکسها را هم تنظیم نمایید.
- عکاسی متوالی با نگه داشتن شاتر چند عکس پی در پی می گیرد که برای عکاسی از حشراتی که دارای حرکت می باشند یا هنگام وزش نسیم مناسب است.

- استفاده از تایمر یا آزادسازی شاتر دستی در شرایط مختلف فرق می کند. اگر بادی وجود ندارد و گل یا حشره بی حرکت است، استفاده از تایمر ترجیح دارد. با این کار هر گونه حرکت ناخواسته دوربین هنگام فشردن شاتر حذف می شود. حتی اگر بخواهید باز هم شارپتر باشید میتوانید از گزینه قفل آینه در دوربین های SLR استفاده نمایید. اما اگر نسیمی وجوددارد که گل را حرکت می دهد، دستتان را روی دکمه شاتر نگه دارید و هنگامی که یک وقفه کوتاه در نسیم احساس کردید و گیاه ثابت شد، دکمه شاتر را فشار دهید و نگه دارید تا چند عکس پی در پی بگیرد. با تمرین می توانید به جایی برسید که هنگام فشردن شاتر دوربین را تکان ندهید. بهتر است دکمه شاتر را تا نیمه فشار دهید تا تنظیم نور انجام شود و با فشردن کامل آن با کمترین تاخیری عکس گرفته شود.

- برای استفاده از بهترین عمق میدان قابل دستیابی، کادر بندی را بگونه ای انجام دهید تا تمام اجزاء مهم مورد نظر حتی الامکان در یک صفحه یا نزدیک یک صفحه واقع شوند.

باد و خورشید

بدون شک، دو مشکل اصلی در عکاسی از گلها باد و خورشید است. با وجود باد مشکلات دو چندان است. ممکن است تا کنون عکسهایی عالی را با شاتر سرعت پایین دیده باشید که باد در حال وزیدن به گیاهان است و باد را میتوان در آنها احساس نمود. ولی برای بیشتر کاربردها مات شدن تصویر دشمن عکس است. خوشبختانه در اکثر روزها حتی هنگامی که نسیم می وزد لحظاتی بدون باد وجود دارد. فقط کافی است که صبور باشید و تا رسیدن موقع مناسب برای گرفتن عکس کمی صبر نمایید. در بیشتر مواقع این لحظات آرام آنقدر کم است که نمی توانید از تایمر استفاده نمایید، چون ممکن است قبل از اینکه عکس گرفته شود دوباره باد شروع شود.

عکس این گلها در نور درخشان خورشید گرفته شده است. سایه‌ها جذابیت خاصی به عکس داده اند.

نحوه نمایش گلها

روشی که یک عکس را ترکیب‌بندی می کنید بستگی به این دارد که هدف شما چیست. اگر هدف شما این است که گلها و گیاهان را با عکسهایتان معرفی کنید و نمایش دهید باید عکسها بصورت مستند و نمایش دهنده تمام اجزای گل از جمله خود گل و برگها و ساقه باشد. ولی اگر نگاه امپرسیونیستی دارید قاعده خاصی وجود ندارد و باید بر ذهن و احساس هنری خود اتکا نمایید.

این عکس با نشان دادن برگ و گل بیشتر بدرد معرفی و شناسایی گیاهان می خورد.

دراین عکس بیشتر با نگاهی هنری و امپرسیونیستی گل به تصویر کشده شده است. این جور عکسها با وجود زیبایی بدرد معرفی گلها نمی خورند و فقط کاربرد زیبایی شناختی دارند.

بازی با زاویه ها

عکس گرفتن از بالا به پایین زاویه عادی است ،اما پایین بردن دوربین تا جایی که گل هم سطح چشم قرار بگیرد یا حتی عکس گرفتن از پایین به بالا یک نگاه ویژه به گلها است. اگر می خواهید تمام اجزاء شارپ باشند طوری عکس بگیرید که همه در یک سطح باشند و دوربین را موازی آن سطح بگیرید.

عکاسی مستقیم از بالا معمولا خوب است. بخصوص برای گلهایی که خیلی نزدیک به زمین می‌رویند.

در این عکس دوربین روی زمین قرار داده شده است. در این طور عکسها وجود مانیتور چرخان بسیار برای کادر بندی و گرفتن عکس مفید واقع می شود.

روشی که برای گرفت عکس گلها خوب است برای سایر موجودات عالی است. در اینجا دو عکس از یک لاک پشت را مشاهده می‌نمایید که بعداز تخم گذاری در ساحل در حال برگشت به دریاچه است.

فلاش

بهتر است از فلاشهایی مثل Canon Twin Lites که دارای مد سرعت بالای همزمانی هستند استفاده نمایید. این فلاش قابلیت همزمانی تا ۱/۲۰۰۰ ثانیه را داشته و اشیاءمتحرک را براحتی فریز می کند. یکی دیگر از مزایای فلاش این است که می توانید آنرا با ترکیب جبران نوری بکار ببرید تا زیمه را تیره نمایید. در تصاویر زیر، تصویر اول با جبران نوری ۲- گرفته شده است. ولی دومی بدون تغییر و با جبران نوری ۰ گرفته شده است. هر چه نور کمتر باشد و هر چه زمینه از سوژه اصلی دورتر باشد، زمینه پست عکس تیره‌تر دیده می‌شود. با این کار می توانید بدون اینکه پس‌زمینه باعث بهم زدن تمرکز شود، عمق میدان مناسبی ایجاد نمایید. فلاش نیز کنترلی دارد که با آن می توان قدرت آن را کم و زیاد کرد. با استفاده از این دو کنترل با یکدیگر، کنترل کاملی بر روی نوردهی سوژه با فلاش در جلوی زمینه و نوردهی پس زمینه با نور محیط خواهیم داشت.

جبران نوری ۲-

جبران نوری ♦

پس زمینه‌ها

پس زمینه باعث موفقیت یا شکست یک عکس می شود. عکس یک گل که درمقابل یک پس زمینه شلوغ گرفته شده است چندان زیبا نیست. اگر پس زمینه خارج از فوکوس و سافت باشد، یک گل شارپ بخوبی خودش را نشان می دهد. خوشبختانه عمق میدان در عکس‌های نمای نزدیک خیلی باریک است و معمولا سافت کردن پس زمینه مشکل نیست. فقط کافی است دیافراگم خودتان را باز کنید (F2.0 - F3.2) و روی گل فوکوس نمایید. هر چیزی که در پشت گل قرار دارد مات شده و هر چه مات‌تر باشد از گل دورتر به نظر خواهد رسید. البته باید به عمق میدان خود گل نیز توجه نمایید تا اجزای مورد نظر در محدوده عمق میدان فوکوس واقع شوند و شارپ باشند. با گرفت چند عکس و بررسی آنها دیافراگم مناسب برای عکس مورد نظر را بدست خواهید آورد.

در این عکس از یک دوربین کامپکت canon G5 استفاده شده است. بخاطر داشتن مانیتور چرخان دوربین براحتی روی زمین قرار داده شده و با نگاه کردن درمانیتور آن عکس کادر بندی شده است. با دوربین‌های دیگر عکاس مجبور خواهد بود برای گرفتن عکس روی زمین دراز بکشد. با استفاده از یک زوم زاویه باز عکاس توانسته است پس‌زمینه را در عکس داشته باشد.

استفاده از خیمه نور

در اینجا یک تکنیک خاص برای استفاده از خیمه نور شرح داده می‌شود. در اینجا از یک چادر نور که زیر آن بریده شده تا بتوان آن را روی گلها قرار داد، استفاده شده است. با استفاده از چادر نور نه تنها نور مات و پخش می‌شود، بلکه جلوی باد نیز گرفته می‌شود و با کادر بندی صحیح گل، یک پس زمینه خاکستری یا سفید یک دست خواهید داشت. این نوع پس زمینه را براحتی می توان در نرم‌افزارهای ویرایش عکس انتخاب کرد و در صورت نیاز آنرا حذف یا با رنگ دیگری تعویض نمود یا حتی گل را کپی و در منظره دلخواه اضافه کرد. اگر پس زمینه شلوغ باشد، اگر این کار غیر ممکن نباشد، حداقل بسیار وقت گیر خواهد بود.

عکس اصلی با استفاده از یک چادر نور

همان عکس پس از حذف پس زمینه

همان عکس پس از تغییر پس زمینه به زرد

در این عکس همان گل لاله روی منظره دیگری اضافه شده است.

برای حذف پس زمینه، با قرار دادن چادر نور بر روی گل مورد نظر از آن عکس بگیرید. این چادر نور را پخش نموده و سایه‌هایی نرم و ملایم ایجاد می شود و ضمنا جلوی باد و حرکت گل را نیز می گیرد.

محمد رضا شهبازی
www.akkasee.com

فصل سوم

فيلترهاي اپتيکی برای دوربين های ديجيتال

قبلا مطلبي در مورد فيلترهاي مورد استفاده در دوربين هاي ديجيتال نوشتم که فقط به معرفي اجمالي نام و کاربرد فيلترهاي مختلف پرداخته بود. در اين نوشته و چند سري آينده به معرفي و بررسي کامل چند فيلتر پر استفاده و مفيد براي دوربين هاي ديجيتال مي پردازم. اميدوارم موجبات رضايت دوستاني که تقاضاي مطلبي در اين مورد را نموده بودند فراهم آيد.

براي بسياري از مردم استفاده از فيلترهاي اپتيکي کاري رمز آلود و ناشناخته است. بهر حال، دوربين هاي ديجيتال همانند دوربين هاي فيلمي ازانواع زيادي از فيلترها استفاده مي کنند. البته بعضي از فيلترهاي مورد استفاده در دوربين هاي فيلمي مثل سريهاي ۸۰ – ۸۲ و ۸۵ که براي تغيير دماي رنگها بکار مي رفت در دوربين هاي ديجيتال کاربرد ندارد و در دوربين هاي ديجيتال اين کار با تنظيم تراز سفيدي توسط نرم افزار پردازنده داخل دوربين انجام مي شود. در بسياري از دوربين هاي اتوماتيک راهي براي نصب و استفاده از فيلتر وجود ندارد و يا بايد از اداپتور مخصوص لنز ايتفاده کرد که در بعضي موارد ديده شده که نتايج جالبي از آنها به دست نمي آيد. ولي بهر حال نمي توان از اثرات مهمي که فيلتر مي تواند بر روي بعضي از عکسها بگذارد صرف نظر نمود. در دوربين هايي که امکان نصب فيلتر را ندارند مي توان با نگه داشتن فيلتر در مقابل لنز از آن استفاده نمود. هر چند اين روش روشي سخت و کاملا موثر نيست، ولي باز هم تصاوير جالبي را ايجاد مي نمايد. يکي از جنبه هاي جالب عکسي ديجيتال اين است که عکاس مي تواند تجربه کند و نتيجه تجربه خود را سريعا مشاهده نمايد. حتي با يک دوربين اتوماتيک ساده نيز مي توان به عنوان ابزاري جالب زمان هاي خاطره انگيز و جالبي را گذراند و ثبت نمود.

فيلترهاي فرا بنفش (UV)، نور روز(Skylight) و مه (Haze)

اين سه فيلتر پركاربردترين فيلترهاي مورد استفاده در عكاسي هستند كه معمولا به عنوان وسايلي ارزان براي محافظت از لنزهاي گران قيمت توصيه مي شوند. اين فيلترها براي استفاده در هواي آزاد و هواي آفتابي مناسب مي باشند.

عكس اصلي: مستطيل سفيد ناحيه اي را كه در عكسهاي پايين ديده مي شود نشان مي دهد.

فيلترهاي نور روز و مه براي كاهش طيف آبي رنگ اضافي در عكسها با حذف قسمتي از اشعه فرا بنفش كه باعث ايجاد ماتي و رنگ رفتگي در عكسهاي هواي آزاد مي شود استفاده مي شود. اثر اين فيلترها معمولا بسيار دقيق و ريز است و معمولا ديدن بيان اين كه اثر بسيار زيادي بر روي عكس ميگذارند كمي اغراق آميز به نظر مي رسد. توضيح ساده اين فيلترها اين است كه اثر مه آلودگي يا رنگ رفتگي در عكس ها را كه در عكسهاي هواي آزاد در روز به وجود مي آيد كم مي كنند و رنگ آبي عكسها را در روز تا حدودي كاهش مي دهدو رنگها طبيعي تر مي شوند.

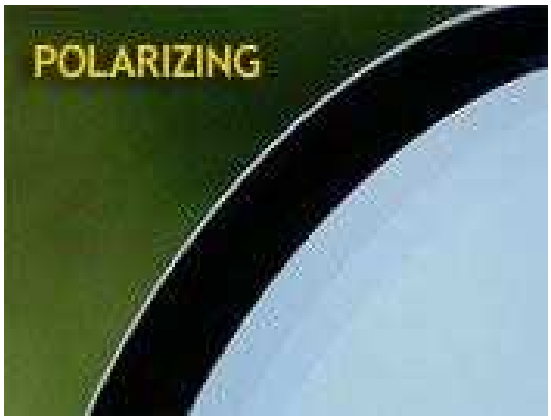
بدون فيلتر

با فيلتر مه (Haze)

فيلتر UV كه با فيلترهاي مه و نور روز تشابه زيادی دارد براي جذب طيف نوري فرا بنفش كه بين nm١٠ تا nm ٤٠٠ قرار دارد طراحي شده است. اين فيلتر در حذف اثر مه آلودگي و تاري كه توسط اشعه فرابنفش در مناظر دوردست به وجود مي آيد اثر بهتري از فيلترهاي مه و نور روز دارد.

فيلترهاي پولاريزه

منظور اصلي استفاده از فيلترهاي پولاريزه به حداقل رساندن انعكاسهاي نوراز سطح اشياء نظير آب و شيشه است. قسمت جلوي اين فيلتر وقتي روي لنز نصب مي باشد مي تواند بچرخد (حول محور لنز) تا در بهترين موقعيتي قرار گيرد كه انعكاسها را حذف مي كند. سه عكس از سطح آب درون يک كاسه آبخوري پرندگان در اينجا نشان داده شده است. د رتصوير اول دوربين بر روي انعكاس تصوير درختان در آب فوكوس نموده است.
در تصوير دوم فيلتر پولاريزه به اندازه نصف ميزان لازم چرخانده شده است و انعكاس درختان اندكي مات و محو شده است. در تصوير سوم انعكاس ها تقريبا ناپديد شده اند و دوربين توانسته است بر روي كف كاسه فوكوس كند، نه بر روي سطح آب.

شكل اول – بدون فيلتر پولاريزه

شکل دوم – با فیلتر پولاریزه با چرخش نصف میزان لازم

شکل سوم – با فیلتر پولاریزه با اثر کامل

با استفاده از اين فيلتر مي توان به چنين نتيجه اي در مورد شيشه اتومبيل و ساختمانها رسيد. با استفاده از فيلتر پولاريزه انعكاسها حذف شده و داخل اتومبيل يا ساختمان به وضوح مشاهده مي شود.

بدون فيلتر پولاريزه

با فيلتر پولاريزه

بخاطر اين كه فيلترهاي پولاريزه كمي تاريک هستند، از آنها مي توان براي كاهش نور و در نتيجه كاهش سرعت شاتر نيز استفاده نمود. ضمنا اين فيلترهاي اثر ديگري نيز دارند: اندكي اشباع رنگي (سچوريشن) تصوير را بالا مي برند. اين اثر در تصاوير فوق بخصوص در ناحيه برگهاي سوزني كاج كه با استفاده از اين فيلتر سبزي برگها كاملا نمايان شده است مشاهده مي گردد.

فيلترهاي تراكم خنثي (ND)

ND 2X: حدود ١ گام ديافراگم نور را كم مي كند.

ND 6X: حدود ٢ گام ديافراگم نور را كم مي كند.

ND ٨X: حدود ٣ گام ديافراگم نور را كم مي كند.

فيلترهاي تراكم خنثي براي كاهش بخشي از تمام طيف هاي نور طراحي شده اند. سازندگان چندي به ساخت اين فيلترها مشغولند، ولي بهترين آنها فيلترهايي است كه از شيشه مخصوص ساخته شده اند و نه از ژلاتين. فيلترهاي شيشه اي تمام طيف هاي نور را به ميزان مساوي كاهش مي دهند و فقط يه ميزان كنترل شده اي از نور اجازه عبور مي دهند و ضمنا با گذشت زمان كيفيت آنها افت پيدا نمي كند. براي تقويت اثر فيلترهاي تراكم خنثي مي توان چند عدد از آنها را روي همديگر بست و استفاده نمود. حتي مي توان در جلوي همه آنها از يک فيلتر پولاريزه هم استفاده نمود. با استفاه از اين فيلترها سرعت شاتر كاهش زيادي مي يابد كه مي توان با استفاده از آن در نور روز به نتايج جالبي دست يافت. هنگام استاده از اين فيلترها بايد از سه پايه براي ثابت نگاه داشت دوربين استفاده نمود. چون هنگامي كه سرعت شاتر ٤ گام كمتر شود حساسيت دوربين در مقابل ارتعاش و لرزش هاي دست بسيار بالا مي رود.

اين فيلتر كاربردهاي زيادي دارد، ولي در تمام موارد ميزان نوري كه دوربين دريافت مي كند كاهش مي يابد، و در نتيجه زمان عكس برداري ببشتر مي شود (سرعت شاتر كاهش مي يابد.) مثلا اگر بتوان زمان عكسبرداري را به اندازه كافي بالا برد، آبي كه از يک صخره به پايين مي ريزد بصورت مات مشاهده مي شود (در مورد اين تكنيک در مقالات قبل هم صحبت شد.) نتيجه اين كار عكس بسيار زيبايي خواهد شد. براي گرفتن چنين عكسي بخصوص در يک روز درخشان، از دو فيلتر ND و يک فيلتر پولاريزه براي كاهش انعكاسات آب استفاده شده است. بااستفاده از اين فيلتر نوري كه از لنز عبور مي كند ٤ گام كمتر شده و

سرعت شاتر به ۲ ثانيه افزايش يافته است. اين زمان عكس برداري براي عبور ميزان زيادي آب از مقابل لنز باز دوربين كافي است و در نتيجه اثر ماتي بر روي تصوير ايجاد مي گردد. لازم به ذكر است رنگ آبي – سبزي كه در تصوير ديده مي شود انعكاس سبزي برگ درختان بر روي اين رود كوهستاني است و ربطي به استفاده از فيلترها ندارد.

هنگام عكس برداري از آب، همانند عكس بالايي، ممكن است استفاده از جبران نوري دوربين مهم باشد. آب سفيد رنگ تصوير ميزان زيادي نور را منعكس مي كند كه مي تواند نورسنج دوربين را به خطا بيندازد . اضافه نمودن حدود EV۰,۵ تا EV۱,۵ به جبران نوري ، بسته به ميزان آب موجود در كادر تصوير، مي تواند مشكل را براحتي حل نمايد. يكي ديگر از موارد استفاده از فيلترهاي تراكم خنثي در عكاسي از بناها و معماري است. معمولا نمي توان به راحتي از بناهاي عمومي بدون اين كه مردم در كادر ديده شوند عكس گرفت. استفاده از فيلترهاي تراكم خنثي و يک زمان عكس برداري بالا، باعث مي شود كه كساني كه در حال رفت و آمد باشند به علت عدم توقف كافي براي ثبت در عكس، در تصوير نهايي ديده نشوند و بيشتر بناي مورد نظر بدون مزاحمت ديده شود.

فيلتر پخش كننده Diffuser

فيلتر پولاريزه براي يكنواخت كردن جزئي تصوير طراحي شده است. سطح روي اين فيلتر همانند شيشه هاي مشجر داراي پستي و بلندي هاي بسيار كوچكي است. اين فيلتر معمولا براي گرفتن پرتره بكار مي رود ولي براي گرفتن صحنه هاي بي تحرک و ساكن نيز كاربرد دارد. در تصاوير زير اثر اين فيلتر نشان داده

شده است. عكس اول بدون فيلتر گرفته شده است و در عكي پايييني از فيلتر استفاده شده است. تفاوت عكسها را با دقت در خطوط ريز صورت مي توان متوجه شد.

بدون فيلتر

با فيلتر پخش كننده

هر چند اين اثر را مي توان با اندكي خارج از فوكوس كردن دوربين و يا با استفاده از نرم افزارهاي ويرايش تصوير ايجاد نمود، ولي نتيجه اي كه از فيلتر به دست مي آيد داراي ظرافت و زيبايي خاصي است.

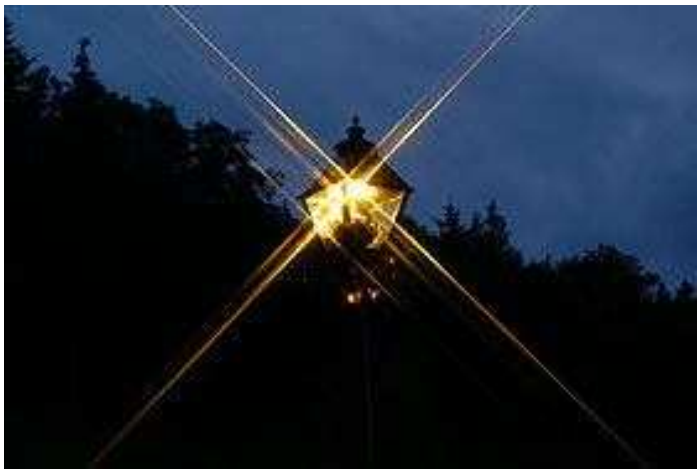
فيلتر ستاره اي

فيلترهاي ستاره اي براي ايجاد درخشندگي يا انكسار روي نورها طراحي شده است. اين فيلتر داراي خطوط اقي و عمودي و گاهي اوقات مورب است كه نقاط نوراني را دچار انكسار مي كند. بسته به نوع فيلتر، نورها داراي شعاعهايي هستند كه به رنگهاي رنگين كماني ديده مي شوند.

نور نزديک- بدون فيلتر

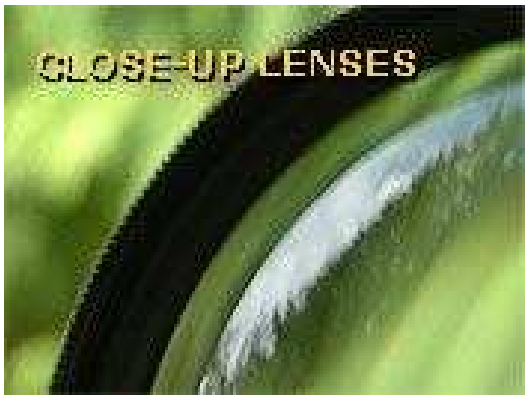
نور نزديک – با فيلتر

بعضي از فيلترهاي بهتر را مي توان روي لنز چرخاند و جهتگيري شعاعهاي نور ايجاد شده را تغيير داد. اين اثر در مورد نورهاي دور دست به سختي قابل تشخيص است، ولي روي نورهاي نزديک بخوبي ديده مي شود عکاسان بيشماري براي ايجاد عکسهاي جالب براي مجلات و تبليغات از اين فيلتر استفاده کرده اند. مثلا مي توان عکس خانه اي زيبا را در هنگام غروب با چراغهاي روشن گرفت. در فاصله اي در حدود ۲۰ متر اثر اين فيلتر بسيار زياد و قابل توجه و کاملا تاثير گذار مي باشد.

تعداد اندکي از دوربين هاي ديجيتال، داراي انتخاب فيلتر ستاره اي به عنوان يک جلوه ديجيتالي که بر روي عکس اعمال مي شود مي باشند. اثر اين فيلتر ديجيتالي به خوبي و زيبايي اثر به دست آمد توسط فيلتر اپتيکي نيست، زيرا فيلترهاي اپتيکي نور سفيد را به اجزاء رنگي تشکيل دهنده آن تجزيه نمي کند. بعضي از نرم افزارهاي ويرايش تصوير نيز داراي اين جلوه ديجيتالي مي باشند، ولي هيچکدام قابل مقايسه با يک فيلتر اپتيکي با کيفيت خوب نيست.

لنزهاي نزديک کننده (ماکرو يا کلوزآپ)

لنزهاي کلوزآپ که بر روي لنز دوربين يا آداپتور آن پيچ مي شوند در واقع يک فيلتر نيستند. اين ابزارها در واقع لنزهاي بزرگ کننده ساده اي هستند که قابليت دوربين براي عکاسي از جزئيات کوچک اشياء از فاصله نزديک را زياد مي کنند.

اين لنزها معمولا داراي شماره ۱، ۲ و ... مي باشند كه نشان دهنده ميزان درشتنمايي آنها است. ضمنا مي توان آنها را بصورت مجموعه اي از لنزهاي با درجه بزرگنمايي مختلف خريد كه كاملا بصورت تركيبي استفاده هستند.
لنزهاي كلوز آپ بر روي عمق ميدان لنز تاثير مي گذارند. بااستفاده از لنز كلوز آپ عمق ميدان را مي توان در حد چند ميليمتر كاهش داد.
لنز كلوز آپ مرغوب اثري بر شدت نوري كه به سنسور مي رسد و يا رنگ تصوير نمي گذارد. اين لنزها را مي توان براي دست يافتن به درشتنمايي بالاتر با يكديگر تركيب نمود. بهر حال، بخاطر عمق ميدان بسيار كوتاه اين لنزها، استفاده از سه پايه ضروري است.

فيلترهاي رنگي

تنها تعداد كمي از فيلترهاي رنگي با دوربين هاي ديجيتال خوب كار مي كنند. بعضي از اين فيلترها مي توانند اثر يک غروب را با تقويت يكنواخت رنگ قرمز در عكس زياد نمايند. بعضي ديگر از اين فيلترها تا نيمه رنگي هستند و مي توان اثر غروب را فقط در رنگ آسمان تقويت نمود- آن را گرمتر يا تيره تر نمود- بدون اين كه در نيمه پاييني كادر تغييري ايجاد كرد. در تصاوير زير يک تصوير با فيلتر و بدون فيلتر گرم كننده (فيلتر قرمز رنگ) نشان داده شده است.

بدون فيلتر

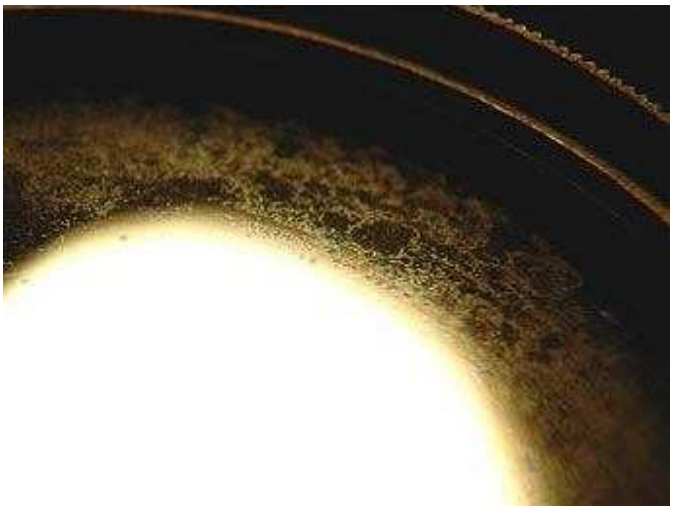

با فيلتر گرم كننده

فيلترهاي رنگي د رانواع مختلفي عرضه مي شوند، ولي با استفاده از نرم افزارهايي نظير فتوشاپ با تغيير در بالانس رنگي تصوير و يا تغييري اندک در اشباع بعضي از رنگها، مي توان اثري شبيه به اين فيلترها را روي عكسها ايجاد نمود.

سخن آخر

بيشتر فيلترهاي اپتيكي چندان گرانقيمت نيستند، اما مي توان براي كاهش هزينه از فيلترهاي دست دوم موجود در فروشگاههاي لوازم عكاسي نيز استفاده نمود. اما هنگام خريد فيلترهاي دست دوم مواظب باشيد: بعضي از فيلترها ممكن است بر اثر گذشت زمان خراب شده و غير قابل استفاده باشند. اين مشكل معمولا در فيلترهايي به وجود مي آيد كه از لايه هاي ژلاتين در بين صفحات شيشه اي استفاده مي كنند.

خراب شده: ژلاتين بين لايه هاي شيشه شكسته است. فيلترهاي با كيفيت بهتر از ژلاتين UVفيلتر استفاده نمي كنند.
بعضي از اشكالات به وجود آمده در فيلترهاي قديمي با چشم قابل ديدن نيستند. بنابر اين براي بررسي يک فيلتر ابتدا آن را تميز كنيد، و سپس در مقابل يک منبع نور آن را بررسي كنيد و در زواياي مختلف نسبت به منبع نور آن را به دقت نگاه نماييد تا متوجه مشكلات احتمالي بشويد.
در صورتي كه براي فيلتري مشكلي به وجود آمده باشد شكلي شبيه شكل فوق را خواهيد ديد. اين فيلتر ديگر به درد استفاده نمي خورد. يک فيلتر دست دوم خوب بايد داراي سطح بدون خش، و شيشه كاملا يكنواخت و شفاف باشد.
بااستفاده از فيلترها مي توان خلاقيت را در عكسها اعمال نمود و با همراه كردن آن با تجربه و ممارست مي توان به كليد طلائي عكاسي موفق دست يافت. دوربين ديجيتال يک وسيله عالي براي لذت بردن از عكاسي است و فيلترهاي اپتيكي جزئي از اين تجربه زيبا مي باشد.

محمد رضا شهبازی
www.akkasee.com

فصل چهارم

ماکروگرافی حشرات

M. Plonsky

مقدمه

مارک پلونسکی یک پرفسور روانشناسی تجربی است که در زمینه حشرات و عکاسی ار آنها تحقیق می کند. در این مقاله او تجربیات خود در زمینه عکاسی ماکرو از حشرات در در اختیار علاقمندان گذارده است.
من قبلا با اسکن عکسهایی که قبل از ۱۹۸۹ گرفته بودم در سر کلاسهای درسم از آنها استفاده می کردم. در سال ۲۰۰۰ برای گرفتن عکسهای خانوادگی و مطالعه بر روی رفتار سگها یک دوربین دیجیتال خریدم. آن دوربین بخاطر فوکوس کند و سایر محدودیتهای موجود به آن خوبی که انتظار داشتم نبود. البته من عکاسی دیجیتال را بخاطر امکان تجربه و دیدن سریع نتیجه دوست دارم. حافظه این دوربین ها مانند یک حلقه فیلم پیوسته است که هیچگاه تمام نمی شود. همان اوایل که دوربین را خریده بودم، روزی پسر ۵ ساله من به دفترم آمد و از من خواست عکس یک حشره را که دیده بود برایش بگیرم و من گرفتم. آن عکس نسبت به استانداردهای امروزی من عکس بسیار بدی شد، ولی به ما این امکان را می داد جزئیات آن حشره را بادقت بیشتری ببینیم. این نقطه شروع علاقه من شد برای این که به عکاسی ماکرو بپردازم و از آن لذت ببرم. با این نوع عکاسی شما می توانید چیزهایی را ببینید که در حالت معمولی قادر به مشاهده آن

نخواهید بود. من به عنوان یک محقق، در مورد طبیعت بسیار کنجکاو هستم. من به عکاسی از حشرات ادامه دادم و این یکی از تفریحات من شد. دوربین من برای این منظور خیلی خوب بود. ضمنا همانطور که مهارت من در عکاسی از حشرات بالا می رفت، مهارت من در عکاسی از سایر سوژه‌ها مثلا خانواده و سگها هم بالاتر می‌رفت! اینترنت و تالارهای گفتگو روی وب معلم عکاسی من بوده اند و آرزوی من این است که روزی عکسهایم را در کتابهای آموزشی کودکان و دیگر متون آموزشی ببینم. من این مقاله را به این دلیل نوشتم که تعداد زیادی از کسانی که عکسهای من را در فروم ها و سایر مکانها دیده بودند در مورد روش انداختن عکسها از من سوال کرده بودند. بیاد داشته باشید که من یک عکاس آماتور خود آموخته هستم که تجربه کردن را بسیار دوست داشته و کنجکاوی سیری ناپذیری دارم. بنابر این امیدوارم این اطلاعات برای شما مفید بوده و موجب لذت بیشتر شما از گرفتن و ایجاد عکسهایی بهتر شود.

روش کار

من بیشتر حشرات را در محیط طبیعی اشان عکاسی می کنم. برای عکاسی آنها را منجمد نمی کنم یا نمی چسبانم و آنها را با سنجاق ثابت نمیکنم. (توضیح: یکی از راههای بیرحمانه عکاسی از حشرات منجمد کردن آنها با اسپری CO_2 مایع است-مترجم) من برای این که عکس بهتری بگیرم گاهی اوقات شاخه های علف را جابجا میکنم و در بعضی مواقع نادر نیز حشره را به یک جای جدید منتقل می کنم. بنابر این حشرات در زمان عکاسی کاملا سالم و زنده هستند.

گاهی اوقات حشرات را روی سطوح سفید عکاسی می کنم. این کار این مزیت را دارد که براحتی می توان سطح پشتی را در کامپیوتر حذف تنمود یا تغییر داد و به عکس نمای استودیویی زیباتری بخشید. من هنگام

عکاسی از حشرات آنها را در مقابل نور مثبت قرار می دهم تا جزئیات آنها بخوبی پیدا باشد. ضمنا از عکاسی از پرتره حشرات و تمام بدن آنها به همراه یک زمینه صاف و تمیز خوشم می آید.

تجهیزات عکاسی

بعضی از تجهیزات مورد استفاده من در عکاسی را می توانید در اینجا ببینید

- دوربین Canon Powershot G1 (35-103mm zoom) 3Mp که اخیرا مدل بالاتر آن Canon Powershot G3 (35-140mm) 4Mp را خریده ام.
- آداپتور لنز برای اتصال فیلترها به دوربین
- لنزهای کلوز آپ مختلف
- مبدل تله Tiffen Megaplus 2x Zoom
- لنز نرمال سریع Pentax 50mm F1.4 به همراه رینگ کوپل ماکرو برای اتصال معکوس لنز به دوربین
- فلاش Canon 420ex به همراه چند فیلتر مات کننده، براکت پروانه ای و بازوی اتصال خارج از محور دوربین و رابط آن

-

- سه پایه و ریل فوکوس ماکرو

استفاده از لنزهای کلوز آپ

لنز کلوز آپ دوربین را قادر می سازد تا در فاصله نزدیکتر از حالت عادی فوکوس نماید. این بدان معنی است که تصویر در کادر بزرگتر دیده می شود، چون به آن نزدیکتر شده اید. یک لنز کلوز آپ در واقع یک ذره بین درشتنما است. لنزهای کلوز آپ را می توان روی هم اضافه نمود. برای این کار باید لنز کلوز آپ قویتر را جلوتر بست. من خودم تا +۲۷دیوپتر را روی هم بسته ام. یک اشکال روی هم بستن لنزها افت کیفیت است، چون درواقع عدسی های بیشتر و در نتیجه انحراف نوری و تصویری بیشتری ایجاد می شود. یک مشکل دیگر این است که هر چه ضریب بزرگنمایی بالا رود عمق میدان کم می شود. با بزرگنمایی های بالا عمق میدان به نازکی یک برگ کاغذ خواهد شد! یک مشکل عمده دیگر در استفاده از لنزهای کلوز آپ این است که شما مجبورید تا حد زیادی به سوژه مورد عکاسی نزدیک شوید. فاصله از لنز دوربین تا حشره به نام "فاصله کاری" نامیده می شود. یکی از ترفندهایی که من برای افزایش فاصله کاری از آن استفاده میکنم این است که از یک مبدل xTC۲ همراه با کلوز آپ ها استفاده می‌کنم. با این کار علاوه بر اینکه با افزایش فاصله کاری احتمال اینکه بتوان عکس را بگیرم بیشتر می شود (چون ممکن است با فاصله کم با حشره باعث فرار آن شویم)، امکان در اختیار داشتن نورپردازی بهتر را هم دارم. یک عیب استفاده از xTC۲ این است که کمی بزرگنمایی را کم می کند. من به تجربه دریافته ام که باید چه ترکیبی از اجزاء اپتیکال را برای کارم انتخاب نمایم، زیرا بعضی ترکیبها با هم خوب کار می کنند و بعضی بد. مثلا من فهمیده ام که استفاده از لنزهای کلوز آپ بعد از یک xTC۲ چندان خوب عمل نمیکند.

استفاده از لنز معکوس

هر چند ترکیب کلوز آپهای مختلف به من بزرگنمایی بسیار خوبی می دهد، من زیاد از آنها راضی نیستم. من دریافته ام که اضافه کردن بیش از ۲ تا ۳ لنز دیگر ارزش ندارد، چون قادر به دستیابی به کیفیت مورد نظرم نیستم. من در جایی دیدم که به استفاده از لنز نرمال برعکس برای ماکرو اشاره شده بود. برای این کار به یک آداپتور لنز به همراه یک رینگ اتصال ماکرو نیاز دارید که در هر دو طرف آن سرپیچ مادگی برای اتصال داخلی به لنز و آداپتور دارد. با این ابزار می توانید لنز نرمال را بصورت معکوس بااستفاده از رزوه مخصوص فیلتر روی لنز دوربینتان متصل نمایید. من ابتدا این روش را با یک لنز Canon 35-80mm F4.5 آزمایش کردم، ولی تصویری که به من می داد دارای یک حاشیه ضخیم دایروی سیاه در اطرافش بود که مزاحم کار بود. بنابر این برای انتخاب لنز مناسب با دوربینم به فروشگاه دوربین رفتم و یک لنز نرمال Pentax 50mm F1.4 را انتخاب نمودم. F1.4 نشاند هنده این است که این لنز یک لنز سریع است (یعنی نور زیادی را از خود عبور میدهد). با دوربین G1 کمی حاشیه تیره در اطراف داشتم ولی با افزایش زوم در دوربین جدیدم G3 دیگر حاشیه و گوشه های تیره ایجاد نمیشود. معمولا مردم می پرسند چه لنز نرمالی را برای استفاده معکوس انتخاب نمایند. توصیه من همان کاری است که خودم کردم، یعنی با دوربینتان به یک فروشگاه بروید و چند لنز را آزمایش نمایید. به عبارت دیگر باید ببینید با توجه به دوربین شما و مشخصات لنزی آن چه لنزی برای شما مناسب است. برای آزمایش لنز می توانید آنرا بصورت معکوس با دست روبروی لنز دوربینتان نگه دارید و عملکرد آنرا ببینید. یک لنز برعکس همانند یک کلوز آپ قوی با دیوپتر +۲۵ عمل می کند. با این لنز فاصله کاری حدود ۱,۵ تا ۱ اینچ می شود. همچنین برای پرهیز از تیره شدن گوشه های تصویر بهتر است زوم حداکثر دوربین استفاده نمایید. من لنز نرمال را با بازترین دیافراگم آن استفاده میکنم و فوکوس آنرا روی بی نهایت قرار می دهم. سپس سایر تنظیمات را با دوربین خودم انجام میدهم.

تنظیمات دوربین

در اینجا به چند نکته در مورد تنظیمات دوربین برای عکاسی ماکرو از حشرات اشاره می کنم:

۱- از فوکوس دستی استفاده نمایید. فوکوس را قفل نموده و به آرامی دوربین را عقب و جلو برده تا بهترین نقطه فوکوس را پیدا نمایید. (یعنی تصویر را با وضوح خوبی روی مانیتور ببینید). این کار به تمرین زیادی نیاز دارد.

۲- در مواقعی که احتمال ایجاد گوشه های تیره در عکس وجود دارد از زوم حداکثر دوربینتان استفاده نمایید. (مثل زمانی که از لنز برعکس یا چند مبدل ماکرو پشت سر هم استفاده می نمایید)

۳- از دیافراگم کوچک استفاده کنید (اعداد بزرگتر F) تا عمق میدان بیشتری داشته باشید. هر چه بزرگنمایی شما بیشتر باشد عمق میدان کمتری خواهید داشت.

٤- استفاده از فلاش اجباری ایده خوبی است. بیشتر عکسهای من در F8 (که کوچکترین دیافراگمی است که یک دوربین کامپکت دارد) همراه با فلاش اجباری گرفته شده است.

۵- من معمولا از حالت الویت دیافراگم با F8 استفاده می کنم.

٦- من ضمنا از مد دستی استفاده زیادی می کنم. من می توانم با F8 سرعت شاتر بالاتری را انتخاب نمایم. ولی بخاطر کمبود نور ممکن است زمینه پشت حشره تاریک بیفتد.

نورپردازی و فلاش

در این مورد نیز چند نکته وجود دارد که باید رعایت گردد:

۱- در روزهای روشن و آفتابی عکاسی کنید تا بتوانید سرعت شاتر بالاتری داشته باشید. روزهای ابری روشن بخصوص مناسبتر هستند. (برای پرهیز از سایه های تند آفتاب)

۲- اگر می توانید از فلاش خارجی استفاده نمایید، تفاوت فاحشی در عکسهایتان ایجاد خواهد شد. این کار به شما قدرت انعطاف و کنترل بسیاری خواهد داد.

۳- اگر از فلاش استفاده می نمایید باید نور آنرا پخش نمایید (مثلا با یک پارچه نازک) یا از نور انعکاسی استفاده نمایید (از یک کاغذ سفید یا منعکس کننده). استفاده از فلاش غیر مستقیم یک راه دیگر استفاده از فلاش است.

٤- استفاده از xTC۲ بعد از رینگ های کلوز آپ با افزایش فاصله کاری به نورپردازی کمک می کند، زیرا روشن کردن حشره از فاصله دورتر راحت تر است.

٥- استفاده از براکت پروانه ای برای فلاش خارجی به شما کنترل بیشتری بر روی نور می دهد.

6- تغییر جبران نوری یا فلاش و نیز تغییر مکان فلاش بانور پخش شده انعطاف پذیری بیشتری برای شما ایجاد می نماید.

۷- اگر حشره به شما این فرصت را داد، عکسهای دیگری با نورهای مختلف بگیرید.

استفاده از سه پایه لازم است یا نه؟

من بیشتر از ۹۰ درصد عکسهایم را روی دست گرفته ام. یکی از مزایای دوربین من داشتن مانیتور چرخان است. وقتی من از سه پایه استفاده می نمایم، از ریل فوکوس ماکرو استفاده می کنم که اجازه می دهد بدون حرکت دادن سه پایه، دوربین را با دقت بسیار اندکی به عقب و جلو حرکت دهم. از آنجا که عمق میدان در ماکرو بسیار کم است، ترجیح می دهم فوکوس دوربین را قفل نموده و با استفاده از ریل دوربین را به عقب و جلو حرکت دهم. همانطور که اشاره شد بیشتر عکسهایم را روی دست می گیرم. یعنی در ثابت نگه داشتن دوربین عملکرد خوبی دارم. من این کار را به چند طریق انجام می دهم. معمولا به درخت یا نرده ای که حشره روی آن قرار دارد تکیه می دهم. آرنجم را نزدیک بدنم می گیرم و یا دوربین را روی زانو یا پایم ثابت میکنم. اگر بتوانم لبه دوربین را روی جسمی در دسترس می گذارم تا نلرزد. همچنین گاهی

اوقات بند دوربین را دور گردن یا لای دندانم قرار داده و برای ثابت کردن دوربین آنرا به سمت خارج می کشم. ضمنا بعضی اوقات از تک پایه استفاه میکنم.

چگونه به حشره نزدیک شویم

فلسفه عکاسی که جلوتر بحث کردم به این بخش مربوط می شود. برای من عکاسی از حشرات شبیه یک بازی شکار بزرگ است. شما مجبورید برای برنده شدن در این بازی شکار خود را ردگیری و دنبال کنید و رفتارش را بشناسید و کم کم مهارتهای خود را گسترش دهید. من بخصوص از شکار سنجاقک ها بسیار لذت می برم و در این سالها از انواع مختلف آنها عکاسی کرده ام. من برای عکاسی در زمانهای خاصی بیرون نمی روم و اهل سحر خیزی هم نیستم. من زمینی در ۱۵ دقیقه ای یک رودخانه دارم که بین آن و رودخانه زمینهای باتلاقی وجود دارد. وجود آب برای یافتن سنجاقک ها یک عامل اساسی است. در این جا به چند نکته برای نزدیک شدن به حشرات اشاره می شود:

۱- آرام حرکت کنید. صبور باشید. حشره را تحت نظر بگیرید تا ببینید رفتارش چگونه است.

۲- بعضی از حشرات نسبت به دیگران دارای تحرک بیشتری هستند.

۳- آرام حرکت کنید. مواظب باشید تا سایه اتان روی حشره نیفتد. اگر حشره پرواز کرد ثابت بمانید و یکی دو دقیقه صبر کنید، معمولا حشره به حدود جای اولش باز می گردد.

٤- با استفاده از ترکیبات مختلف اپتیکی فواصل کاری مختلفی خواهید داشت. امکانات مختلف را برای رسیده به بهترین حالت آزمایش نمایید.

٥- وقتی حشره ای یافتید که به شما اجازه نزدیک شدن می دهد، در عکس گرفتن از او دریغ نکنید. کاملا آماده باشید و تمام تنظیمها را دقیق انجام دهید، چون ممکن است بیش از یک عکس نتوانید بگیرید.

٦- همانطور که فوکوس و نور را تنظیم می کنید، دنبال زمینه ای تمیز و ساده باشید و توجه بیشتری برای ترکیب بندی انجام دهید.

تاریکخانه دیجیتالی

هر چه بزرگنمایی بیشتر باشد عمق میدان کمتر می شود. برای بهبود این وضعیت کار زیادی نمی توان کرد. من سعی می کنم برای بهتر شدن عمق میدان هر کاری که بتوانم انجام دهم. ضمنا سعی می کنم عکس را طوری بگیرم که فکر کنم نیازی به تغییر در تاریکخانه دیجیتالی (کامپیوتر و نرم افزارهای پردازش تصویر) نخواهم داشت. ولی در واقیعت عکسهای کامل و بی نقص بسیار اندکند. وقتی در تاریکخانه دیجیتالی کار میکنم هدف من تغییردادن عکس نیست، بلکه سعی میکنم عکس را نسبت به آنچیزی که دوربین به من می دهد بهبود دهم. بعضی مواقع ممکن است عکس را با اضافه نمودن ابر در آسمان یا حذف اشیا ناخواسته یا به ندرت تغییر پیش زمینه تغییر دهم. همچنین من بر روی تکنیک استفاده از چند عکس برای افزایش عمق میدان کار کرده ام. (شرح این تکنیک قبلا منتشر شده است) در اینجا به چند نکته برای تاریکخانه دیجیتالی اشاره می کنم:

۱- تعداد عکسهای زیادی با اندکی تغییر نقطه فوکوس بگیرید. با این کار می توانید با ادغام آنها به عکسی با عمق میدان عالی دست پیدا نمایید.

۲- عادت نمایید که بیشتر عکسهای بدرد نخور را حذف نمایید. در غیر این صورت بعد از یک مدت در لابلای عکسها گم خواهید شد و عکس های خوب و بدتان به سختی قابل تفکیک خواهند بود. با افزایش مهارت تان تعداد عکسهایی را که پاک می کنید بیشتر خواهند شد.

۳- چرخاندن، برش دادن، تنظیم منحنی ها، اشباع، و کنتراست و نیز شارپ کردن عکس و مات کردن زمینه کارهای اساسی در تارکخانه دیجیتالی هستند.

٤- Mask کردن عبارت است مخفی کردن بخشهایی از تصویر، بنابر این بدون تاثیر گذاردن بر نواحی مخفی می توانید بر روی سایر نواحی کار کنید. مثلا معمولا سوژه را ماسک می کنند تا بر روی زمینه عکس کار نمایند. من معمولا با انجام این کار زمینه را کمی مات می کنم تا نویز آن ناحیه را محو نمایم (چون من یک دوربین SLR پیشرفته ندارم دیده شدن نویز در عکسهایم چیزی عادی است). من از ابزار Magic Wand خوشم می آید که با آن می توان بر اساس رنگ نواحی مشابه را انتخاب نمود. من معمولا بااین ابزار ناحیه مورد نظرم را انتخاب نموده و با ابزارهای دیگر ماسک ایجاد شده را تصحیح می کنم.
٥- ابزار دیگری که در تاریکخانه دیجیتالی برای من خیلی مفید بود استفاده از تخته گرافیکی بود که بجای موس بتوانم از قلم نوری استفاده نموده و کنترل بیشتری بر روی کارم داشته باشم.

شکار موفقی داشته باشید!

محمد رضا شهبازی
www.akkasee.com

فصل پنجم

نورپردازي در عكاسي ماكرو

نورپردازي اجسام كوچك براي عكس‌برداري ماكرو با استفاده از تجهيزات گران‌قيمتي نظير فلاشهاي حلقه‌اي (Flash Ring) قابل انجام است. اما براي اكثر افراد استفاده از چنين لوازمي مشكل است. هدف اين مقاله ارائه راه‌حل‌هاي آسان و ارزان براي نورپردازي اجسام كوچك است. تكنيك‌هايي كه در اين مقاله مورد بررسي قرار مي‌گيرند، بيشتر مناسب عكس‌برداري در محيط‌هايي است كه نور آنها قابل كنترل است. اما مي‌توان با صرف وقت بيشتر براي تنظيم ابزارهاي لازم، از اين تكنيك‌ها براي عكاسي از اجسام طبيعي محيط بيرون نيز استفاده نمود. تمام تجهيزاتي كه در اين تكنيك‌ها بكار مي‌روند، با قيمتي كمتر از ۱۰۰ دلار قابل ابتياع بوده و با اكثر دوربين‌هاي ديجيتال قابل استفاده هستند. برخي از آنها رايگان هستند و فقط بايد براي ساخت آنها كمي وقت صرف نمود.

فلاش هاي سرخود (built-in)

اكثر دوربين‌هاي ديجيتال داراي يك فلاش سرخود در سمت راست بدنه هستند. مي‌توان از فلاش ديگري نيز استفاده نمود تا نور غيرمستقيم‌تر و يكنواخت‌تري فراهم شود. عموماً بهترين نوع نور، نور فلاش است چرا كه قابل كنترل بوده و دماي رنگ آن ثابت است. هرچند كه در اكثر دوربين‌ها امكان استفاده از فلاش سرخود در هنگام عكس‌برداري ماكرو وجود دارد، اما برخي دوربين‌ها فاقد اين قابليت هستند. براي چنين دوربين‌هايي كه قابليت‌هاي محدودتري دارند بايد از نورهاي درخشان سفيد و راههايي براي پخش كردن اين نور استفاده نمود. دارندگان چنين دوربين‌هايي مي‌توانند قسمت مربوطه را در اين مقاله مطالعه نمايند. در دوربين‌هايي كه امكان استفاده از فلاش در حالت ماكرو را دارند، مشكل ديگري وجود دارد و آن قوي بودن شدت نور به علت نزديكي فلاش به جسم است.در اين مورد ، نور بايستي تعديل شود كه راههاي ساده متعددي براي اين كار وجود دارد كه بيشتر توضيح داده خواهد شد.

4 روش براي نورپردازي اجسام در حالت ماكرو بحث مي‌شود كه در ۳ مورد آنها بايد از فلاش استفاده نمود. قابل اعتمادترين روش و تطابق‌پذيرترين روش از همه گران‌تر است.

استفاده از فلاش سرخود و نورهاي انعكاسي

فلاش مي‌تواند سايه‌هاي تندي روي اجسام ايجاد كند. در مورد برخي عكسها شايد چنين سايه‌هايي قابل قبول باشد اما اگر هدف ما نورپردازي يكنواخت باشد بايستي قسمتي از نور فلاش را اطراف جسم مورد نظر پخش نمائيم. يك راه ساده، عكس‌برداري دريك محيط انعكاسي و منتشركننده نور است. مثلاً يك جعبه ساده را در نظر بگيريد كه سطح داخلي آن توسط مقواي سفيد پوشانده شده است. هزينه تهيه چنين جعبه‌اي بسيار كم اما نتايج حاصله از استفاده آن بسيار زياد است. وقتي كه در زير جسم مورد نظر، سطح رنگي صافي وجود دارد، نور بايستي بطور مستقيم از جلو به جسم بتابد. در اين موارد جعبه را از سطح سفيدش در پشت قرار دهيم تا در فريم عكس ديده نشود.

در عكس زير به سايه واضح حاصل از فلاش دوربين در سمت چپ جعبه توجه كنيد.

Olympus C-4040: aperture f7 shutter speed ۱۰۰/۱

اما این عکس با استفاده از جعبه انعکاسي گرفته شده است. سطوح سفید جعبه نور فلاش را منعکس کرده و آن را در اطراف جسم بصورت یکنواخت منتشر نموده است:

Olympus C-4040: aperture f7 shutter speed ۱۰۰/۱

روش ساختن چنين جعبه‌اي را بزودي شرح خواهيم داد.

وقتي كه چنين جعبه ساده‌اي مي‌تواند اين اندازه در عكس‌برداري تفاوت ايجاد كند، پس حتماً اضافه كردن يك منبع نور ثانويه نيز خواهد توانست تفاوتهاي بيشتري ايجاد نمايد. در حقيقت وقتي كه اين دو روش با يكديگر استفاده شوند، محيط نورپردازي بسيار تحت كنترل عكاس خواهد بود.

فلاش هاي ارزان Slave

فلاش‌هاي Slave ارزان و ابتدايي را مي‌توان به سادگي تهيه نمود. فلاشي كه در عكس فوق مي‌بينيد حدوداً ۱۲ دلار يا ١٤ يورو قيمت دارد. هنگامي كه سنسورهاي اين فلاش نور را احساس مي‌كنند ، فلاش با تمام قدرت عمل مي كند. اين فلاش داراي سه‌پايه است و با بلند كردن قسمت بالايي آن روشن مي‌شود. اين فلاش براي آماده‌سازي مجدد خود حدوداً يك دقيقه زمان لازم دارد. اين نوع فلاش ممكن است با تمام انواع دوربين‌هاي ديجيتال به درستي عمل نكند، بخصوص با المپيوس، كانن و نيكون. براي آنكه مطمئن شويد كه فلاش Slave با دوربين شما كار مي‌كند، طبق روش زير عمل نمائيد: فلاش Slave را روشن كرده و آن را در پشت يا كنار دوربين قرار دهيد. سپس يك تكه مقواي سفيد را جلوي فلاش دوربين قرار دهيد. دقت كنيد كه مقوا را زياد نزديك فلاش قرار ندهيد چرا كه به آن صدمه مي‌رساند. بايستي مقوا را در فاصله ٥ سانتي‌متر از جلوي فلاش و با زاويه‌اي قرار دهيد كه نور فلاش دوربين شما به سمت فلاش Slave منعكس شود اما به جسم مورد نظر براي عكاسي نرسد. فلاش Slave، نور فلاش دوربين شما را خواهد ديد و هنگامي كه شما عكس بگيريد، آن فلاش هم عمل خواهد كرد. راه ديگر آن است كه از يك آينه عكس بگيريد و همزماني عمل ۲ فلاش را در عكس مشاهده نمائيد. براي آنكه از كفايت نورپردازي فلاش Slave براي عكاسي خود مطمئن شويد، بايد سايه‌ها را در تصوير حاصله بررسي كنيد. آيا جسم مورد نظر از سمت فلاش Slave نور گرفته يا نه. اگر نور فلاش Slave قابل مشاهده نيست بايد از فلاش مخصوص براي دوربين استفاده نمائيد. فلاشهاي Slave همواره با تمام قدرت خود عمل مي‌كنند و بدون استفاده از

روشهاي كمكي، كنترل كردن نور خروجي آنها مشكل است. براي اين منظور مي‌توان از فيلترهاي تراكم خنثي neutral density(ND) استفاده كرد و يا نور اين فلاشها را پخش كرد. برخي فلاشهاي Slave با برخي دوربين‌هاي خاص نمي‌توانند عمل نمايند. اما در اين موارد خاص نيز اگر دوربين داراي حالت فلاش تاخيري Slow synch باشد، اين فلاشها قابل استفاده خواهند بود. در حالت فلاش تاخيري، شاتر مدت طولاني‌تري باز خواهد ماند و حداقل مقداري از نور فلاش كوچك را دريافت خواهد نمود. بهتر است كارآيي فلاش‌هاي Slave خاص را با دوربين خود آزمايش نمائيد (استفاده از ۳ پايه در حالت فلاش تاخيري الزامي است).

در مثال زير از ۲ فيلتر ND براي كنترل موثر نور فلاش Slave استفاده شده است. هر دو عكس با دوربين Sony DSC-S75 در حالت Auto (F5, 1/80sec) گرفته شده و فلاش Slave به سمت چپ جسم تابيده است.

در عكس اول نور فلاش Slave بسيار قوي بوده و جسم را بيش از حد روشن كرده است. در عكس دوم از ۲ فيلتر ND استفاده شده و همانگونه كه مشاهده مي‌شود، تنها به قسمتي از نور فلاش Slave اجازه عبور داده است. در عكس دوم سايه ايجاد شده در سمت راست جسم، نشانة استفاده از منبع ثانويه نور است كه اين حالت در موارد استفاده از نورپردازي‌هاي استوديويي غيرمحتمل نيست.

يك راه ساده‌تر و ارزان‌تر نيز وجود دارد. يك تكه كاغذ سفيد را ٤ بار تا بزنيد و جلوي نور فلاش Slave بگيريد. اين كار باعث تعديل نور فلاش و نورپردازي مناسب خواهد شد.

فلاش همراه با عملگر كنترل از راه دور

اين روش كه كمي گرانتر است، نيازمند ٢ وسيله مي‌باشد. عملگر فلاش و يك فلاش مستقل. عملگر فلاش، نور فلاش دوربين را حس مي‌كند و باعث عملكرد فلاش مستقل خواهد شد. اين سيستم نيز ساده و قابل اعتماد است. نور فلاش دوربين باعث تحريك الكتريكي عملگر و در نهايت عملكرد فلاش مستقل خواهد شد.

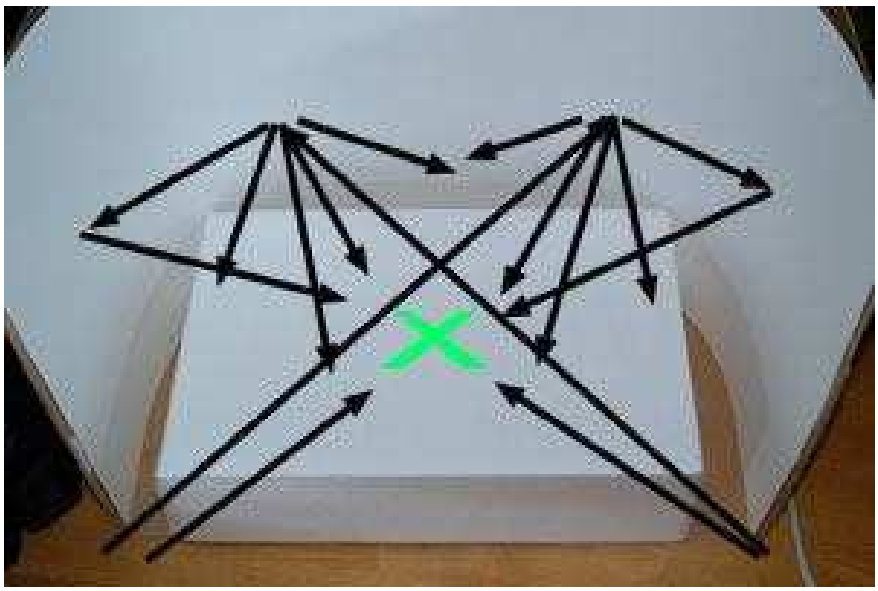
براي اين منظور مي‌توان از فلاش Vivitar مدل DT3000 (با قيمت ٤٥ دلار، ٥٠ يورو) استفاده كرد. اين فلاش از ارزانترين انواع مي‌باشد اما داراي تنظيم دستي Zoom براي فاصله‌هاي ٢٨ تا ٨٥ ميليمتر و نيز ٣ حالت تنظيم براي قدرت نور مي‌باشد. عملگر با قيمت ١٤ دلار يا ١٥ يورو بطور جداگانه قابل تهيه است و با تمام انواع فلاش‌ها كار مي‌كند. كنترل روي ٣ پايه قرار مي‌گيرد و فلاش نيز به آن متصل مي‌شود.مي‌توان از ٣ پايه كوچك نيز استفاده كرد اما الزامي نيست. قيمت ٣ پايه‌هاي كوچك بسته به مشخصات و مارك آنها بين ١٠ تا ٥٠ دلار مي‌باشد. در مورد دوربين‌هايي كه داراي يك تاخير چند ميلي‌ثانيه‌اي قبل از عملكرد فلاش اصلي هستند، بهتر است براي اطمينان بيشتر از فلاش‌ها و سيستم‌هاي كنترلي كاملتر (و بالطبع گرانتر) استفاده نمود.

در مثال زير از اليمپوس C-4040 استفاده شده است و اثر ٣ منبع نور به صورت ٢ سايه كمرنگ ديده مي‌شود.

aperture f10 shutter speed 1/60 :Olympus C-4040

نورپردازي جسم به موقعيت فلاش‌ها وابسته است. در اين مورد نيز مي‌توان از جعبه سفيد انعكاسي استفاده نمود.

در مورد جعبه انعكاسي، مي‌توان از يك صفحه سفيد ديگر بصورت يك سطح ديگر در داخل جعبه استفاده نمود تا قسمت عقب جعبه را گرد كند و مانع پديدار شدن لبه‌ها در عكس شود. در مورد دوربين‌هايي كه قابليت انتخاب تراز سفيدي را دارند، مقدار تراز سفيدي بايد براي تركيب نور فلاشها و سفيدي جعبه انعكاسي تنظيم شود تا رنگهاي دقيقتري بدست آيد. اگر از ۲ فلاش Slave استفاده شود، تهيه عكس‌هاي بدون سايه راحت‌تر خواهد بود. در محيطهاي بيرون حتي مي‌توان از يك منبع ديگر نور نيز استفاده نمود.

با نورپردازي دقيق، جزئيات و رنگها بسيار دقيق و واضح خواهند شد. براي گرفتن عكس زير از ۲ فلاش با عملگر و فلاش داخلي دوربين Olympus C-4040Z استفاده شده است.

نورهاي تابشي سفيد (Incandescent)

در مورد دوربين‌هايي كه در حالت ماكرو، فلاش دروني آنها قابل استفاده نيست، تنها روش ممكن استفاده از نورهاي تابشي سفيد و بخصوص نوع هالوژن مي‌باشد.

پايه لامپ را مي‌توان با توجه به قيمت و امكانات شخصي تهيه نمود، اما سرپيچ آن بايد مطابق حبابهاي لامپ استاندارد باشد. حداقل بايد از ۲ حباب لامپ ۵۰ وات استفاده نمود. استفاده از اين روش نورپردازي مشكل است چرا كه حبابهاي لامپ، نقاطي با نور شديد روي جسم ايجاد مي‌كنند. اما اگر از جعبه انعكاسي سفيد نيز استفاده شود تا حد زيادي اين اثرات قابل كنترل خواهند بود. تصاوير حاصله به خوبي تصاوير گرفته شده با فلاش خواهند بود. اما ممكن است كه براي بهبود روشنايي و اشباع تصوير نياز به اصلاحات نرم‌افزاري داشته باشد. تنظيم تراز سفيدي براساس دماي نور براي تهيه عكس‌هاي خوب بسيار حياتي است. عكس‌هايي كه با اين روش گرفته مي‌شوند، حتي با تنظيم درست تراز سفيدي گرم‌تر به نظر آمده و نسبت به عكسهايي كه با فلاش گرفته مي‌شوند داراي تفاوت سطوح نوري كمتري هستند كه اين حالت به علت شدت نور كمتر است.

www.akkasee.com
نعما محمدیان روشن

فصل ششم

ترکیب بندی در عکاسی

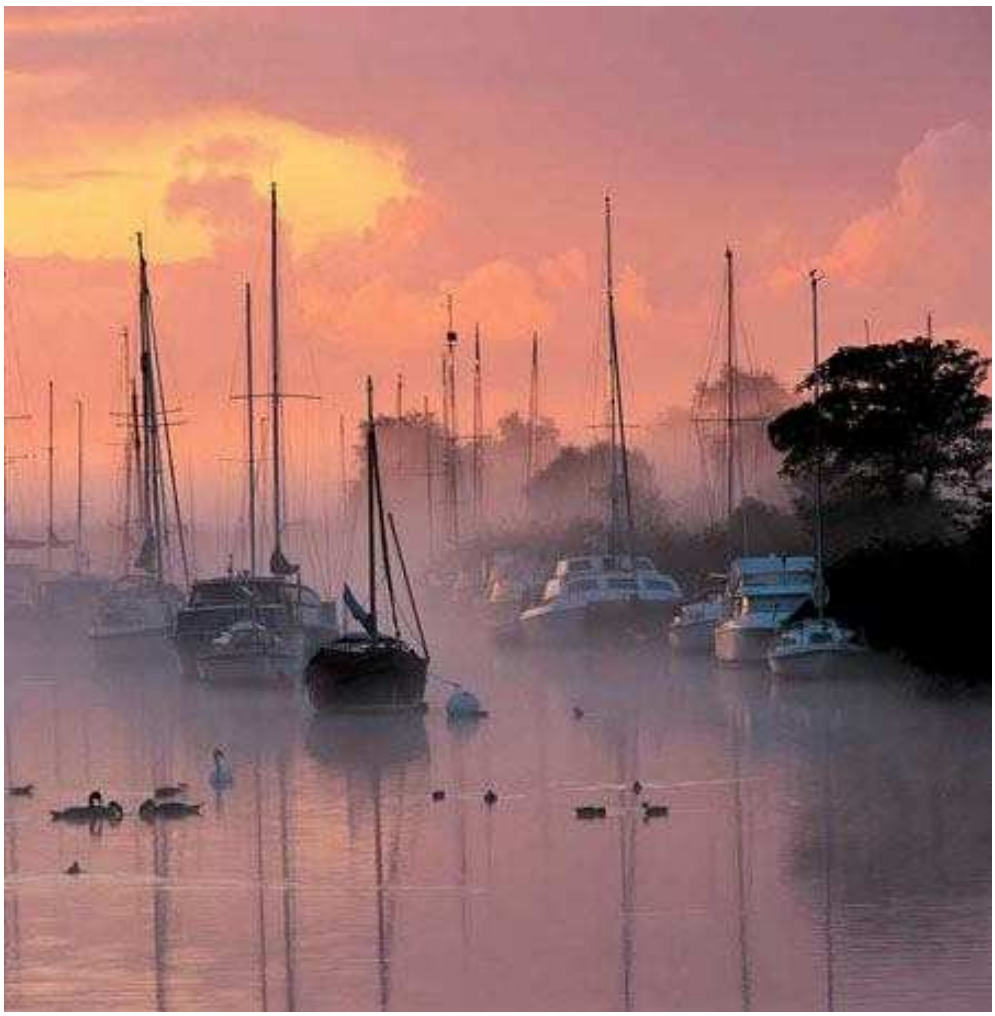

- **چگونه سوژه های مختلف را کادربندی کنیم.**
- **نکاتی که به عکس شما عمق میدهند .**
- **دانستن قوانین و مواقعی که آنها را می‌شکنید.**

مهمترین عاملی که عکس شما را از یک عکس معمولی به یک عکس هنری تبدیل می‌کند، کادربندی است . امروزه، دوربین‌های دیجیتال و نرم افزارهای ویرایشی ، کنترلهای پیشرفته‌ای روی نور و رنگ دارند . اما اگر موضوعات عکس با هم هماهنگ نباشد عکس های شما هیچگاه موفق نمی شوند . در این مقاله به شما نشان می‌دهیم که چگونه می‌توانید این کار را انجام دهید :

عکستان را وادار به آواز خواندن کنید :

درست مانند یک موزیک‌دان که قطعات موسیقی را کنار یکدیگر می‌چیند و تصمیم می‌گیرد که کدام قطعات موسیقی باید با هم کار کنند، یک عکاس نیز باید با ضربات محکم و در جهت های گوناگون عکس های قوی بگیرد. زیرا دیدن یک صحنه از دید یک عکاس ، بسیار متفاوت از یک دید معمولی است. این نوشته به شما کمک می‌کند تا دید خود را اصلاح کنید و یک ترکیب بندی قوی بیاموزید. شما با به کاربردن فنون بصری این نوشته، می‌توانید در یک فریم پیام خود را برسانید . ما به شما استفاده از الگوها، حرکات، نقاط کانونی و عمق میدان را می آموزیم و همچنین چند مثال خوب از کارهای عکاسان بزرگ به شما ارائه می‌دهیم تا قوانین و تکنیک هایی را نشان دهیم که عکس هایتان را متمایز می‌سازد. جالب اینجاست که این نوشته علاوه بر این که قوانین کادربندی را به شما آموزش میدهد ، اعتماد به نفس شکستن این قوانین را برای ایجاد یک عکس زیباتر نیز به شما میدهد.

"عکس های مربع شکل تحرک کمتری نسبت به مستطیل شکل دارند. و به درد مناظر آرام می‌خورند .رنگهای نرم، خطوط افقی متعدد و نقطه کانونی کوچک یک عکس آرام و ساده به وجود آورده اند"

خطوط و اشکال

شما باید به چشمانتان دیدن خطوط و اشکال درون یک صفحه را بیاموزید . این ها قالب های بنیادی عکس شما هستند و هرکدام توانایی این را دارند که عکس شما را زیبا ساخته و پیام شما را برسانند . مثلا خطوط افقی ، دقیقا مانند شخصی که در دوردست دراز کشیده است ، به عکس حس آرامش می دهند. و خطوط عمودی ، مانند درختان و آسمان خراش ها، حس تحرک بیشتری به عکس می‌دهند. مخصوصا وقتی که عکس جهت تاکید در ارتفاع، با کادر پرتره گرفته شود. از همه مهمتر، خط قطری است . این همان خطی است که نگاه بیننده را قطع می‌کند و آن را به سمت عکس می‌کشد. این خط می‌تواند عمق حرکت نگاه را بسازد و به یک صفحه مسطح زندگی بخشد .

خطوط افقی

این خطوط، آرام ترین خطوط تصویر هستند و به عکس آرامش می‌دهند . اگر خط افق را در مرکز و آسمان و زمین را به مقدار مساوی در کادر قرار دهید، عکس بی روح و خسته کننده‌ای به وجود می آید. اما این تمرین خوبی است که مهمترین عنصر عکس را بیابیم و خط افق را به گونه‌ای قرار دهیم تا بیشترین تاکید را

روی آن عنصر داشته باشد . مثلا برای عکس گرفتن از یک غروب زیبا ، که پر از نورها و ابرهای خیره‌کننده است ، کافیست یک سوژه جالب را به صورت ضد نور در پایین کادر جا داده ، آنگاه خطوط افقی (مانند خط یک موج شکن) را به گونه ای قرار دهیم تا به عکس ریتم دهد. همین خطوط افقی می‌توانند سوژه یک عکس دیگر نیز باشند.

خطوط عمودی

این خطوط، خطوطی قوی و پر تحرک هستند که با ترکیب آنها با خطوط افقی می‌توانیم به نتایج جالبی برسیم. وقتی که به خطوط عمودی فکر می‌کنیم ، ناخودآگاه به یاد درختان ، ساختمان ها و مردم می افتیم . اگر بخواهیم روی ارتفاع و عظمت آنها تاکید کنیم ، بهتر است که از کادر عمودی استفاده کرده و یا با انتخاب یک کادر افقی ، قسمت بالا و پایین خطوط عمودی را از کادر خارج کنیم .

خطوط قطری

این خطوط جالب ترین و مهیج ترین خطوط کادر هستند و می توانند نگاه را به سرعت به محل سوژه درعکس حرکت دهند تا بیننده توجه زیادی به سوژه داشته باشد. از دونیم کردن تصویر ، با عبور یک خط قطری از میان آن بپرهیزید، چون عکس تحرک خود را از دست میدهد . بهتر است بدون محدود کردن کادر عکس، یک خط قطری داشته باشیم که از کنار یک گوشه رد شود و به کنار گوشه دیگر عکس برسد.

"خطوط قائم ستون ها با منحنی بالای آن برخورد کرده و یک عکس قوی به وجود آورده است. دقت کنید که خط منحنی ، دقیقا از گوشه های عکس آغاز نشده و عکس را به دو نیمه تقسیم نکرده است"

اشکال

برای سرزنده بودن بیشتر اشکال، از خطوط قطری استفاده کنید. یک مثلث، میتواند قالب جالبی برای عکس شما باشد. همچنین سه ضلع مثلث، یک عدد فرد به واژگان عکس شما اضافه می کند. **[در این رابطه بعدا صحبت خواهیم کرد.]** به جای استفاده از اشکال مثلث شکل، می‌توانید با ترکیب کردن خطوط، یک مثلث بسازید. چهاروجهی ها مانند مربع و مستطیل، چون چهار گوشه کادر را عینا تکرار می‌کنند و هیچ تضادی وجود ندارد، کادر جالبی بوجود نمی‌آورند، هرچند که می‌توان با ترکیب آنها با خطوط قطری و یا مثلث ها، تصاویر جالبی به دست آورد . همچنین با ترکیب کردن دوایر یا خطوط منحنی با خطوط صاف، می‌توان قدرت زیادی به عکس داد .

"در اینجا خط قطری، ما را از نقطه کانونی (نزدیکترین آسیاب بادی) به داخل عکس هدایت میکند تا دیگرآسیاب ها را نیز ببینیم"

قانون یک سوم ها :

با اینکه گاهی اوقات نیاز است که سوژه در مرکز کادر قرار گیرد ، اما می‌توان با قرار ندادن سوژه در مرکز، چشم بیننده را اطراف عکس چرخاند و عکسی با تعادل بیشتر و قدرت بیشتر ایجاد کرد. وقتی سوژه‌ای را در مرکز تصویر قرار می‌دهیم، چشم در مرکز تصویر نگه داشته می شود و عکس به نظر تخت می‌رسد. این کار دقیقا همان تکنیکی است که باید به کار برید تا یک تصویر انتزاعی بسازید و یا یک صحنه واقعی را معرفی کنید. اما می توانید به کادر بندی خود با انتقال زیرکانه نقطه کانونی، قدرت ببخشید . یکی از پرکاربرد ترین قوانین برای جهت دادن به نگاه بیننده، قانون یک سوم هاست که قرن ها پیش توسط نقاش‌ها ابداع شده است و شما مطمئنا راجع به این قانون چیزهایی شنیده‌اید. فرض کنید عکس شما توسط دو خط عمودی و دو خط افقی به ۹ قطعه مساوی تقسیم شده است، با قرار دادن سوژه یا نقطه کلیدی عکس در نزدیکی نقاط برخورد این خطوط **(نقاط طلایی)**، نگاه بیننده به سمت عکس هدایت شده و تصویر متعادل تری ایجاد می‌شود و شما تعجب می‌کنید که چگونه موضوع های کوچک در صحنه های بزرگ غالب خواهند بود .

"قرار دادن تپه ای که در حال آفتاب گرفتن است روی یکی از نقاط طلایی به این عکس نظم داده است. ما دقیقا میدانیم که کجا را باید نگاه کنیم زیرا تمام عناصر عکس ما را به آنجا هدایت میکنند ."

قوانین را بشکنید :

هر عکسی نباید از قانون یک سوم ها تبعیت کند، زیرا درین صورت شما خلاقیت خود را از دست داده‌اید. گاهی لازم است که سوژه را در مرکز تصویر قرار ندهید تا نگاه در اطراف کادر حرکت کند. اما گاهی نیز، احتیاج است که سوژه را در مرکز کادر نگه دارید تا چشم بیننده در مرکز تصویر نگه داشته شود. فرض کنید که شما به سفری سیاحتی رفته‌اید و ناگهان یک شیر به سمت شما می‌آید، با قرار دادن شیر در مرکز تصویر **(به دلیل اینکه از نقطه فکوس مرکزی استفاده کرده اید)** تمام تحرک عکس را گرفته اید. اما اگر شیر مستقیما به سمت شما نگاه می کند، قرار دادن شیر در مرکز تصویر میتواند زیبا باشد.

"اگر چه در این تصویر سنگهای پیش زمینه حکمفرمایی میکنند، اما قرار دادن هوشمندانه و دقیق ساختمان در نقطه طلایی و صبر کردن برای ایجاد نور مناسب در محیط ، یک عکس زیبا و عالی به وجود آورده است."

"اگرچه سوژه در مرکز این تصویر قرار دارد، اما حالت سوژه به یک سمت فریم متمایل شده است. اشکال و خطوط جالب روی لباس چشم را به سمت کادر حرکت میدهد."

کلوز آپ ها :

قانون یک سوم ها برای هر موضوعی می تواند صادق باشد و محدود به مناظر طبیعی نیست و میتوان از آنها برای گلها ، چهره ها و تصاویر ماکرو نیز استفاده کرد .

"باوجودی که عکس گل ، قانون یک سوم ها را رعایت نکرده است، اما با قرار دادن سوژه در مرکز عکس، یک تصویر متعادل به وجود آمده است . نشانه های قرمز رنگ، چشم را به سمت نقطه کانونی هدایت میکنند."

ازخطوط استفاده کنید :

خطوط ، نورها و الگو ها ابزاری هستند که چشم بیننده را به جایی که عکاس می‌خواهد هدایت میکنند پس استفاده از آنها را برای افزایش قدرت عکس بیاموزید . خطوط قطری در این گونه موارد بیشتر کمک می‌کنند، مخصوصا وقتی که یک خط کوتاه در یک تصویر با یک خط بلند در جهت دیگر تصویر برخورد نماید. به علاوه اینکه خطوطی که نگاه را به سمت سوژه اصلی عکس می‌کشاند ، عکس را نیز از حالت سکون خارج می سازند . به هنگام غروب ویا صبح زود میتوانید ببینید که مناظر طبیعی چگونه استعدادهای خود را به عنوان یک سوژه بروز می‌دهند. یک تپه در نور گرم و روشن که در خارج مرکز تصویر در برابر یک پس زمینه سرد و پر سایه قرار دارد، نگاه را شیفته خود میکند.

"عکاس با قرار ندادن تابلوی راهنمایی در مرکز تصویر و استفاده از خطوط قطری پله ها جهت هدایت کردن نگاه به سمت نقطه کانونی، تاکید ویژه ای روی محل تونل کرده است."

پانوراما :

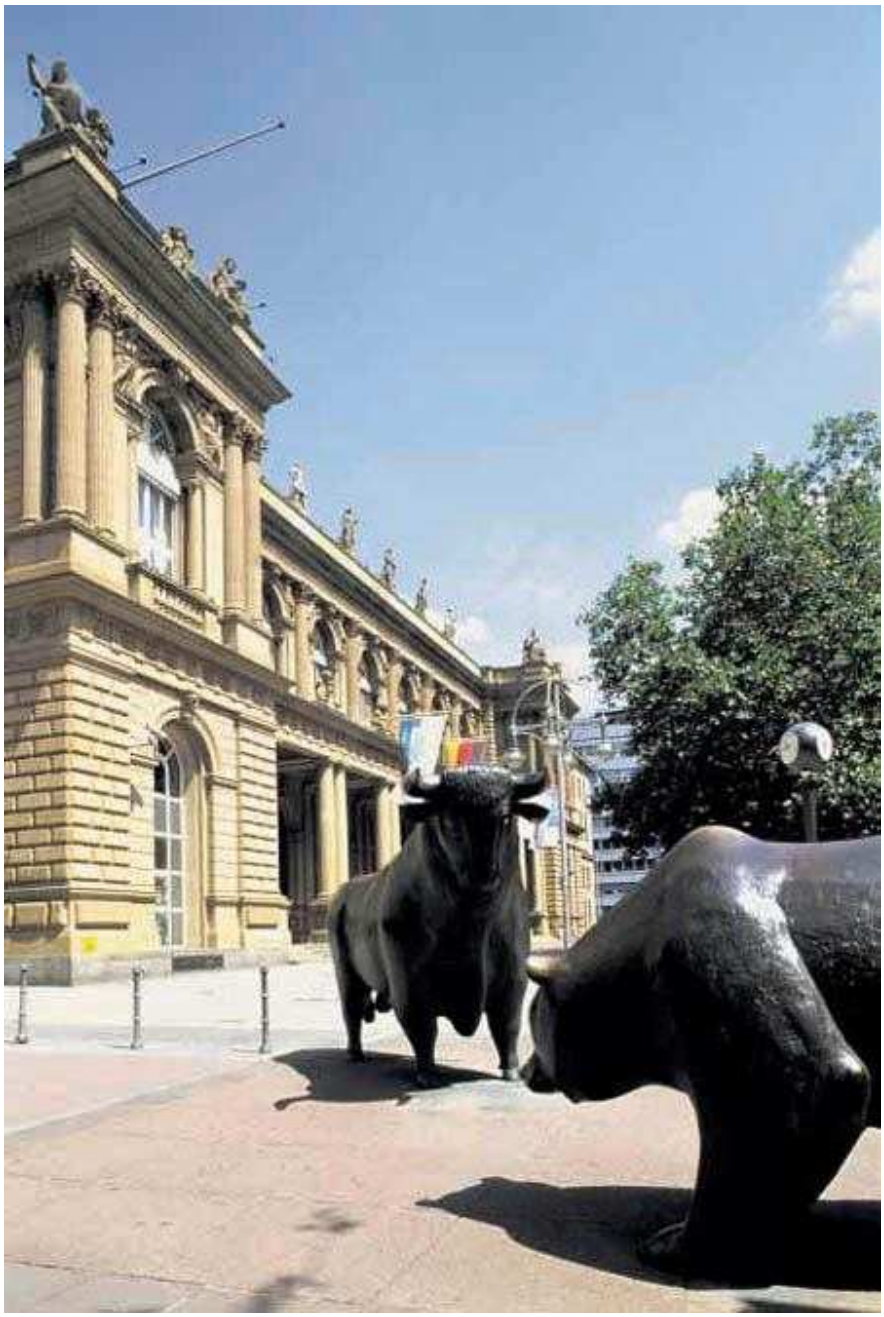
قانون یک سوم ها می‌تواند به هر کادری از قبیل مربع، مستطیل و یا پانوراما اعمال شود. کافیست که شما بتوانید با دو خط افقی و دو خط عمودی کادر را به ۹ قسمت مساوی تقسیم کنید.

"پیش زمینه به اندازه کافی برای پر به نظر رسیدن عکس وجود دارد اما نه به اندازه ای که توجه را از اصلی ترین و روشن ترین قسمت سوژه منحرف کند. با قرار ندادن قسمت پرنور در مرکز عکس، نگاه به راحتی در عکس حرکت می‌کند و دوباره به همان نقطه برمی‌گردد . نقطه نورانی بالا سمت راست، بیشترین قدرت عکس را دارد و نگاه طبیعتا به آنجا برمی گردد."

نقطه کانونی

قبل از اینکه دکمه شاتر را فشار دهید، فکر کنید که آیا مرکز توجه عکس را به خوبی مشخص کرده اید؟ یکی از مشکلاتی که به وفور در کار عکاس ها دیده‌ایم، پس زمینه هایی ست که از قدرت سوژه اصلی می‌کاهد . وجود رنگ، نور و یا شکلهای منحرف کننده در یک پس زمینه شلوغ و انتخاب یک دیافراگم اشتباه، توجه بیننده را از سوژه اصلی بر می‌گرداند. مسلما خیلی بهتر است که ایرادات عکس را در هنگام عکاسی برطرف کنیم تا بعدا در پردازش های بعدی.

"به این عکس نگاه کنید ، چه چیزی توجه شما را بر میگرداند؟ همه چیز وزن یکسانی دارد و خرس از جای بدی کراپ شده است. خط قطری ایجاد شده توسط ساختمان نیز به هیچ جایی هدایت نمی شود."

ساده گزینی کنید

با اضافه کردن عناصر ترکیبی زیاد در عکس گول نخورید. بلکه از خودتان بپرسید که مهمترین المان در جلوی شما چیست ، همان چیزی که شما را وادار میکند تا دوربین را جلوی چشمتان بگذارید و آنگاه ترتیبی دهید تا المان های دیگر به سوژه اصلی کمک کنند. حتما لازم نیست که سوژه بزرگترین المان تصویر باشد، بلکه میتوانید سوژه را کوچکتر کرده اما از یک عمق میدان کمتر استفاده کنید تا عناصر اضافی عکس تار شوند. برای اینکه سوژه در مرکز توجه قرار گیرد راه‌های دیگری نیز علاوه بر انتخاب دیافراگم باز وجود دارد، مثل انتخاب سرعت شاتر کمتر برای تار شدن عناصر متحرک یا حذف آنها با استفاده از سطوح یا رنگ های پرکنتراست .

"عکاس با تشخیص قوی ترین نقطه کانونی و تغییر موقعیت ، ترکیب بندی قوی‌تری ایجاد کرده است. دادن فضای بیشتر به سمت راست عکس برای نگاه گاو، قدرت بیشتری ایجاد کرده است."

کادر را پر کنید

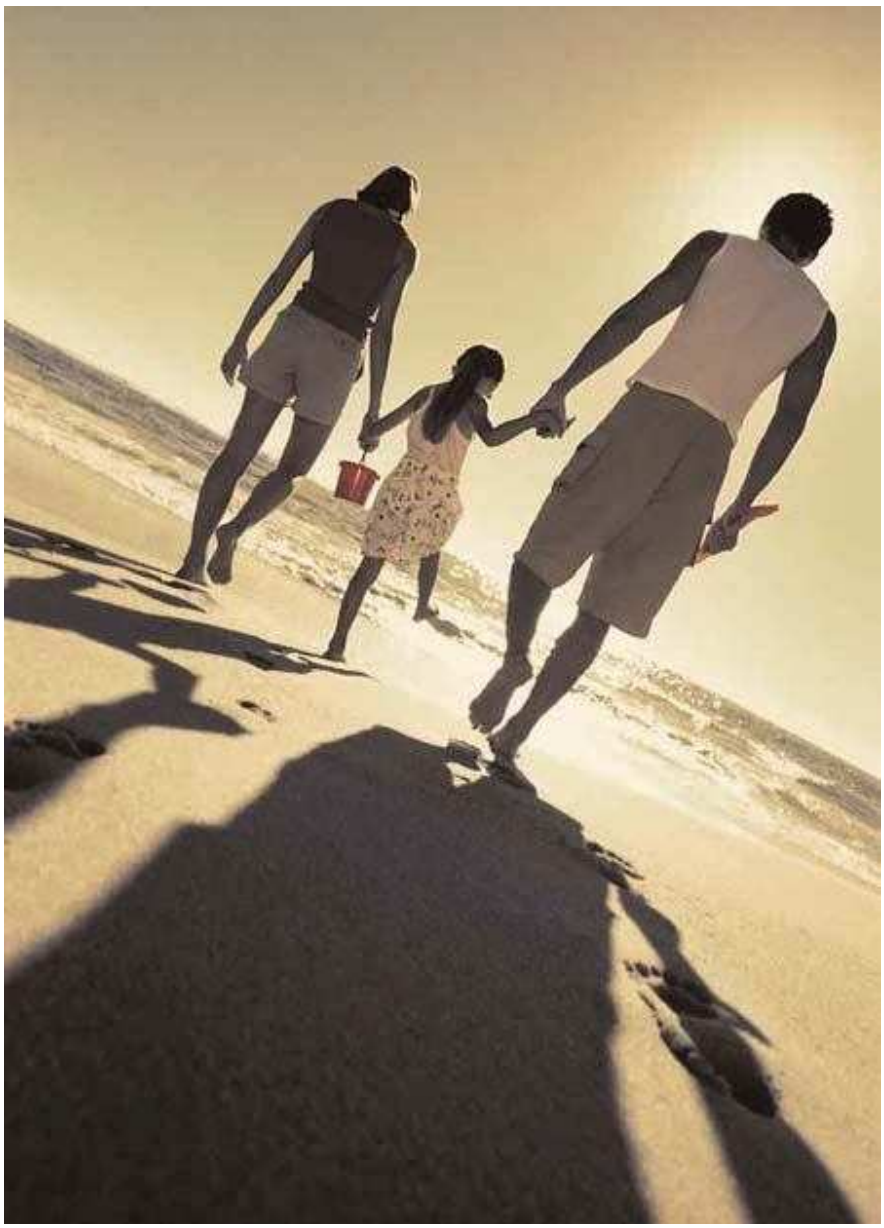
در عکاسی اغلب گفته می‌شود که اگر نمی‌توانید چیزی را زیبا کنید، آن را بزرگ کنید. با پر کردن کادر توسط سوژه اصلی، توجه بیننده از سوژه بر نمی‌گردد. همچنین تکنیک های دیگر عکاسی نیز مانند قرار دادن ویژگی کلیدی سوژه بر روی نقطه طلایی می‌تواند استفاده شود. اگر الهام گرفتن از یک صحنه برای شما مشکل است، یک راه خوب برای گرفتن عکس، بزرگ کردن و پر رنگ کردن سوژه است. پس نزدیک شوید، سپس نزدیک تر شوید .

از لباس و وسایل، جهت کمک به ماهیت عکس خود استفاده کنید. با جا ندادن پس زمینه در کادر، نشان دهید که سوژه به اندازه کافی برای کادر بزرگ هست.

پیشروی

بیشترین عکس هایی که کادر را پر می‌کنند، پرتره ها هستند. پرتره ها، یکی از چشمگیرترین و جذاب ترین عکسها هستند. گرفتن لنز رو به چهره و فشار دادن شاتر به تنهایی یک عکس خوب خلق نمی‌کند . به عنوان مثال شما قصد دارید چند عضو صورت واضح باشد؟ همه صورت؟ خب پس باید دیافراگم تنگی انتخاب کنید. فقط چشم ها را ؟ پس یک دیافراگم باز انتخاب کنید و فکوس را روی چشم ها قرار دهید. اغلب به این نتیجه می‌رسید که یک کراپ بی‌رحمانه در نرم افزارهای ویرایش تصویر، نتیجه چشمگیرتری می‌دهد . سعی کنید چهره را در یک طرف کادر و یکی از چشم ها را روی نقطه طلایی قرار دهید یا مثلا چهره یک پیرمرد را با نوردهی زاویه دار تاکید بخشید و عکس را سیاه و سفید کنید و یا با استفاده از یک لنز واید و نزدیک شدن به سوژه آن را اغراق آمیز کنید . **(البته کسی به خاطر این کار از شما تشکر نمی کند)**

اگر شما نمی توانید زیاد به سوژه نزدیک شوید، با استفاده از سایه ها و انعکاس ها، حضور سوژه را قدرت دهید. دراین تصویر به نظر می‌رسد که این خانواده کل عکس را پر کرده اند، در حالی که فقط نصف آن اشغال شده است.

پرسپکتیو را تغییر دهید

فاصله کانونی لنز، در چگونگی دیدن جهان، نقش مهمی ایفا می‌کند . لنزهای واید **(زیر ۲۸ میلی‌متر)** در پرسپکتیو اغراق می‌کنند، در حالی که لنزهای تله **(بالای ۱۰۰ میلی‌متر)** آن را محدود می‌کنند و هر کدام مزایا و محدودیت‌های خاص خود را دارند. با بالا و پایین کردن لنزهای واید بدون حرکت دادن بدن ، می‌توان عکسهای جالبی گرفت، هر چند که جدا کردن یک قسمت از صحنه با لنزهای واید کار مشکلی است اما لنز های تله برای محدود کردن مهمترین بخش صحنه به کار می‌روند .

یک راه کلاسیک جهت عکاسی از آسمانخراش ها، کادر افقی است. عناصر غالب در نقطه مرده مرکزی عکس هستند. این عکس یک عکس درهم و برهم است و تاثیر چندانی ندارد

با تغییر موقعیت، زوم کردن روی قسمت مهم عکس و استفاده از کادر پرتره جهت تاکید روی ارتفاع، عکس مهیج تری به دست آمده است.

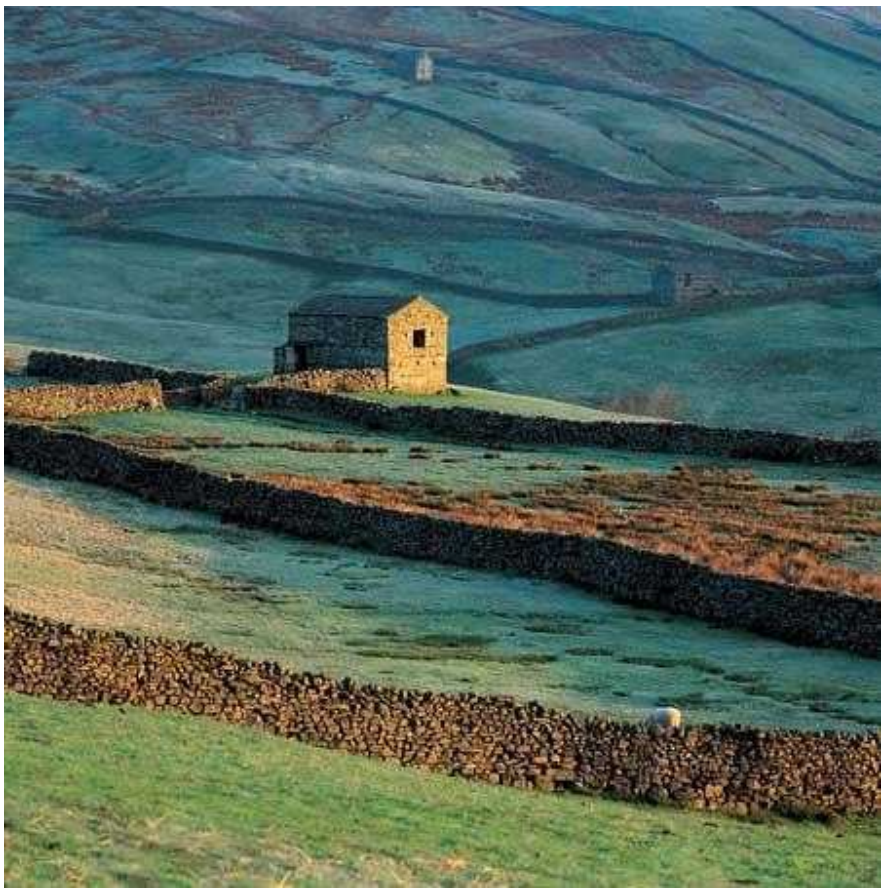
از حرکت کردن نهراسید

یکی از مهمترین لوازم ترکیب بندی سه پایه است. سه پایه به شما کمک می‌کند تا سرعت شاتر را کم کنید و با دقت بیشتری به صحنه جلوی خود نگاه کنید . اما تا وقتی که بهترین زاویه عکس را نیافته‌اید ، دوربین را روی آن قفل نکنید و با اولین زاویه ای که انتخاب کرده‌اید خشنود نشوید . لازم نیست که کیلومترها حرکت کنید، کافیست یک یا دو اینچ دوربینتان را حرکت دهید تا تاثیرات آن را ببینید .

به ارتفاع سه پایه دقت کنید. ما عادت داریم جهان را از ارتفاع چشمانمان نگاه کنیم . با بالا و پایین بردن زاویه دید، نشستن روی زانو، دراز کشیدن روی زمین، یا بالا بردن ارتفاع سه پایه، می‌توانید عکسهای جذابی خلق کنید. درعکاسی از کودکان و حیوانات اگر جهان را از ارتفاع آنها ببینیم، صمیمیت بیشتری به عکس می‌دهیم که لازمه عکس است.

شلوغی ها را حذف کنید

اینکه چه چیزی را از صحنه حذف کنید، همان قدر اهمیت دارد که چه چیزی را در صحنه جا دهید . هر عنصري باید عکس شما را قوی کند، در غیر این صورت آن را خارج کنید. چه با تغییر موقعیت خود، چه با تغییر لنز و چه در مراحل بعد از عکاسی. مراقب کیفیت سوژه هم باشید. مثلا اگر از گل عکاسی می‌کنید، بهترین و تمیزترین گل را بیابید. دوربین را روی گلی که گلبرگ ندارد یا پر از برگ های حشره خورده است، نشانه روی نکنید . در هنگام عکاسی از مناظر نیز مراقب ماشین‌ها و سیم‌های برق در عکس باشید، مگر اینکه آنها سوژه عکس شما باشند .

این عکس نقاط قوت زیادی دارد، خطوط قوی قطری، ساختمانی که در مرکز عکس قرار ندارد و کنتراست نورهای سرد و گرم که توجه زیادی را بر می انگیزاند. البته صرفنظر از گوسفندی که روی دیوار قرار دارد.

کادر را پاکسازی کنید

قبل از فشار دادن شاتر، به سرعت ویزور را برای عدم وجود المان های اضافه نگاه کنید. عناصری را که به عکس شما قدرت نمی دهند بی‌رحمانه حذف کنید. مراقب نورهای پس زمینه که خارج از فکوس هستند نیز باشید، مثلا نور خورشید که از پشت برگها می‌تابد. این عناصر را با حرکت کردن حذف کنید یا توسط سوژه

بپوشانید . مراقب آسمانی که بی رنگ است باشید، زیرا یک پهنه وسیع خاکستری می‌تواند زندگی را از عکس شما بگیرد. دراین مواقع بهتر است زیاد روی آسمان تاکید نکنید . هنگام عکاسی ازمردم، حیوانات و گلها، به خط افق توجه کنید. با بالا و پایین بردن زاویه دوربین، عکس را از داشتن یک پس زمینه نرم و یکنواخت نجات دهید.

به رنگها توجه کنید

وقتی که عکس می‌گیرید به رنگهای عکس توجه کنید. آیا رنگ های سوژه با رنگهای پس زمینه تضاد دارند یا همخوانی؟ رنگهای گرم **(نارنجی، زرد، قرمز)** نگاه بیننده را جذب می‌کنند و رنگ های سرد **(آبی و سبز)** آن را پس می‌زنند. با قرار دادن یک ناحیه روشن با رنگهای گرم روی نقطه طلایی، می‌توانید از این قضیه به خوبی استفاده کنید. توجه کنید که یک ناحیه کوچک اما روشن، بیشتر جلب توجه می‌کند تا یک ناحیه بزرگ اما تاریک .

عمق بسازید

برای جان دادن به صفحه دو بعدی عکس، باید یک عمق قابل قبول بسازید. برای این کار باید نگاه بیننده را روی پیش زمینه و پس زمینه عکس حرکت دهید. مثلا یک خط ساده که از پیش زمینه بگذرد و به سمت پس زمینه برود به این کار کمک می کند. انتخاب نوع لنز و اندازه دیافراگم نیز در ایجاد عمق موثر است.

یک سوژه مرکزی توسط خطوط هدایت کننده قوی و کراپ با دقت، قدرت قابل توجهی به عکس ها داده است. توجه دارید که هیچ عنصر حواس پرت کننده ای در عکس موجود نیست

انتخاب لنز

همانطور که قبلا گفته شد، لنز های واید در پرسپکتیو اغراق می‌کنند در حالی که لنزهای تله آن را محدود می‌کنند . با تکنیک خوب می‌توانید از هر دوی آنها برای دادن عمق به عکس استفاده کنید. هنگامی که از یک لنز واید استفاده می کنید، در جستجوی عنصر جالبی باشید که بتواند پیش زمینه را پر کند و مقیاسی کلی از عناصر عکس به بیننده ارائه دهد. و از نزدیک شدن به سوژه نترسید .

اما اگر از یک لنز تله استفاده می‌کنید یک پرسپکتیو تنگ به همراه عمق میدان کم انتخاب کنید تا پس زمینه و پیش زمینه هر دو تار شوند. به عنوان مثال، هنگامی که از حیوانات عکاسی می‌کنید، روی زمین بنشینید و یک دیافراگم باز انتخاب کنید تا گیاهان واقع در پیش زمینه، تار شوند و یک تصویر نرم به وجود بیاید. آنگاه این تصویر را با یک پس زمینه تار و یک سوژه شده ترکیب کنید تا یک تصویر سه بعدی به وجود آید .

یک قاب بیابید

یکی ار آسانترین راه ها برای ایجاد عمق پیدا کردن یک قاب طبیعی است. شما با قرار دادن سوژه در میانه عکس و یافتن یک قاب شارپ یا محو که کل یا قسمتی از پیش زمینه را بپوشاند، به راحتی می‌توانید نگاه بیننده را به صحنه هدایت کنید. مانند تمام قوانین دیگر عکاسی، در این کار زیاده روي نکنید.

در اين عكس يك حس قوي از عمق وجود دارد. اما قاب كمي شلوغ است و حواس را پرت ميكند اين گونه قابها كل عكس را خراب مي‌كنند

ریتم و تکرار

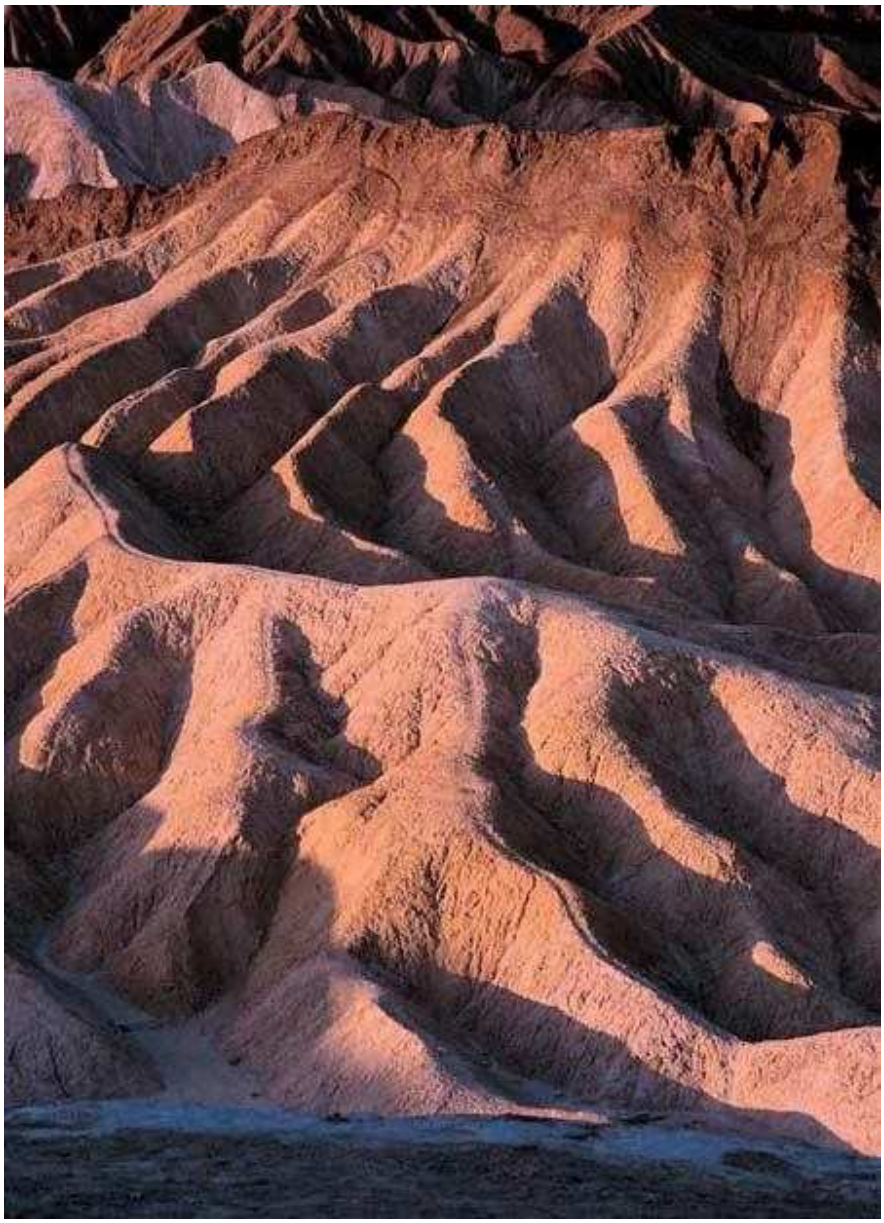
گاهی اوقات شما قصد عکاسی از یک موضوع واحد را ندارید، بلکه سوژه شما الگو و نقش و نگاری ست که از کنار هم قرار گرفتن و تکرار شدن تعدادی از اشیا به وجود آمده است. به خطوط و اشکالی که با تکرار خود یک ریتم به وجود آورده اند دقت کنید. الگوهایشان را شکار کنید و احساستان را در برابر آنها در عکس نشان دهید. به نقش و نگارهای متضاد و الگوی چیده شدن آنها دقت کنید، حس تضاد همیشه هیجان بیشتری به تصویر میدهد. مجموعه ای از عناصر ساده می توانند سوژه یک عکس زنده و جالب باشند .

يك عكس مورب از جزئيات برگ. كلاسيك است يا كليشه اي ؟ در اين عكس بايد زاويه دوربين را طوري تنظيم كنيد كه سطح سنسور موازي سطح برگ باشد تا عمق ميدان به حداكثر برسد.

مراقب شکاف ها باشید

برای اینکه الگوی شما استحکام خوبی داشته باشد، باید تعادل عکس را حفظ کنید. تمرین خوبیست که تلاش کنید تا سوژه هر چهار طرف کادر را پر کند، هر فضای خالی که با عناصر دیگر در تعادل نباشد، یک نقطه ضعف محسوب می‌شود. شما باید به بیننده نشان دهید که مهمترین عنصر عکس، تکرار و ترتیب سوژه های عکس است نه خود سوژه‌ها . آماده لحظه مناسب عکاسی باشید. مثلا فرض کنید که در حال عکاسی از یک دسته پرندگان هستید، بهترین و قویترین ریتم وقتی ست که همه آنها به یک جهت نگاه می‌کنند . اگر می‌خواهید از شیارهای یک بیابان شنی عکس بگیرید، صبور باشید تا نور کم شود و زاویه ی سایه به وجود آمده، برجستگی ها و فرورفتگی های شن‌ها را آشکار کند. اگر می‌خواهید از اشیا شبیه به هم که در یک ردیف قرار دارند و یک پرسپکتیو ساخته‌اند عکسی بگیرید، باید دیافراگم تنگی انتخاب کنید تا تمام موضوعات واضح باشند. برای عکاسی از سوژه های متحرک و چرخنده، می‌توانید با کم کردن سرعت شاتر، یک نقش و نگار چرخشی جالب به دست آورید. در این روش با اضافه کردن یک عنصر واضح و ثابت به عکس، به آن عمق دهید .

خطوط و بافت قوی باعث شده است که این عکس از صفحه بیرون بجهد! تنها چیزی که از دست رفته است، یک مقیاس برای عکس است که البته در موضوعاتی که فقط راجع به بافت و فرم هستند، این کار شاید لازم نباشد

فضای تحرک

هنگامی که از یک سوژه متحرک عکس می‌گیرید ، موفقیت شما هنگامی به دست می‌آید که فضایی در عکس وجود داشته باشد که سوژه به آنجا حرکت کند. به این فضا، فضای تحرک گویند . فضای پشت سوژه فضاییست مرده و اگر نسبت این فضا به کل عکس زیاد باشد، عکس زندگی خود را از دست می‌دهد .

با اینکه در این عکس فضاي اندكي براي حس حركت اين دو قرار داده شده است، اما عكس خوب بنظر ميرسد. اين عكس با Paning داراي يك پس زمينه نرم شده است و اين موضوع عكس را ارزشمند ساخته است.

سوژه شما به کجا نگاه میکند ؟

ایده فضای تحرک می‌تواند به جهت نگاه سوژه نیز اعمال شود. مثلا اگر سوژه از قسمت سمت راست کادر به سمت چپ نگاه می‌کند، فضای بیشتری در سمت چپ برای نگاه سوژه اختصاص دهید و برعکس. اما اگر می‌خواهید یک حس معما گونه به عکس بدهید یا بر روی محیط اطراف سوژه تاکید دارید، سوژه را در لبه کادر قرار دهید به گونه‌ای که به سمت داخل عکس نگاه می‌کند . به علاوه جهتی که سوژه نگاه می‌کند و یا به سمت آن حرکت می‌کند نیز می‌تواند عکس شما را از یک عکس معمولی متمایز کند. ما از راست به چپ می‌خوانیم و به همین دلیل تمایل داریم که در همان جهت تصویر را ببینیم. حرکت در عکسها وقتی که از راست به چپ باشد ، یکنواخت تر به تظر می‌رسند ، پس اگر به دنبال ثبت یک عکس جالب هستید ، حرکت را از راست به چپ ترتیب دهید .

اگر چه فضای خالی بین دختر و جایی که به آن نگاه می‌کند با رنگها اشباع شده است، اما هنوز نقطه کانونی از بین نرفته است، بلکه خطوط قطری شما را به آنجا هدایت می‌کنند .

قوانین را بشکنید

مانند تمام قوانین ترکیب بندی، مواردی وجود دارند که قطع حرکت، یک تصویر جذاب می سازد . مثلا وقتی که سرعت آهسته شاتر را با فلاش تاخیری ادغام می‌کنید .در این حالت، شما یک تصویر ناواضح ایجاد کرده اید که توسط سرعت کم شاتر به وجود آمده است و همچنین یک تصویر واضح که توسط فلاش تاخیری ایجاد گردیده است و به علاوه شما نیاز به فضایی دارید تا سوژه به حرکت خود ادامه دهد. اما چرا فلاش تاخیری؟ خب فرض کنید از فلاش اولیه استفاده کردیم، یعنی به محض باز شدن شاتر ، فلاش هم شلیک کند. این کار آسانتر هم هست، اما سوژه متحرک در جلوی یک تصویر واضح شکل می‌گیرد. و این مانند اینست که سوژه دارد عقب عقب حرکت می‌کند !!

بیرحمانه کراپ کنید

گاهی یک عکس عالی می‌گیریم، اما هنگامی که با دقت بیشتری عکس را می‌بینیم ، متوجه می‌شویم که مقداری از سوژه اصلی قطع شده و یا قسمتی اضافی از پس زمینه داخل عکس دیده می‌شود ! این اتفاق بیشتر برای دوربین هایی می‌افتد که ویزور آنها کل فضا را پوشش نمی‌دهد. دنیای دیجیتال، امکانات بیشماری را برای کراپ کردن های خلاقانه در اختیار ما می‌گذارد ، اما مراقب باشید که کراپ کردن برای شما حکم چوب زیر بغل را پیدا نکند !

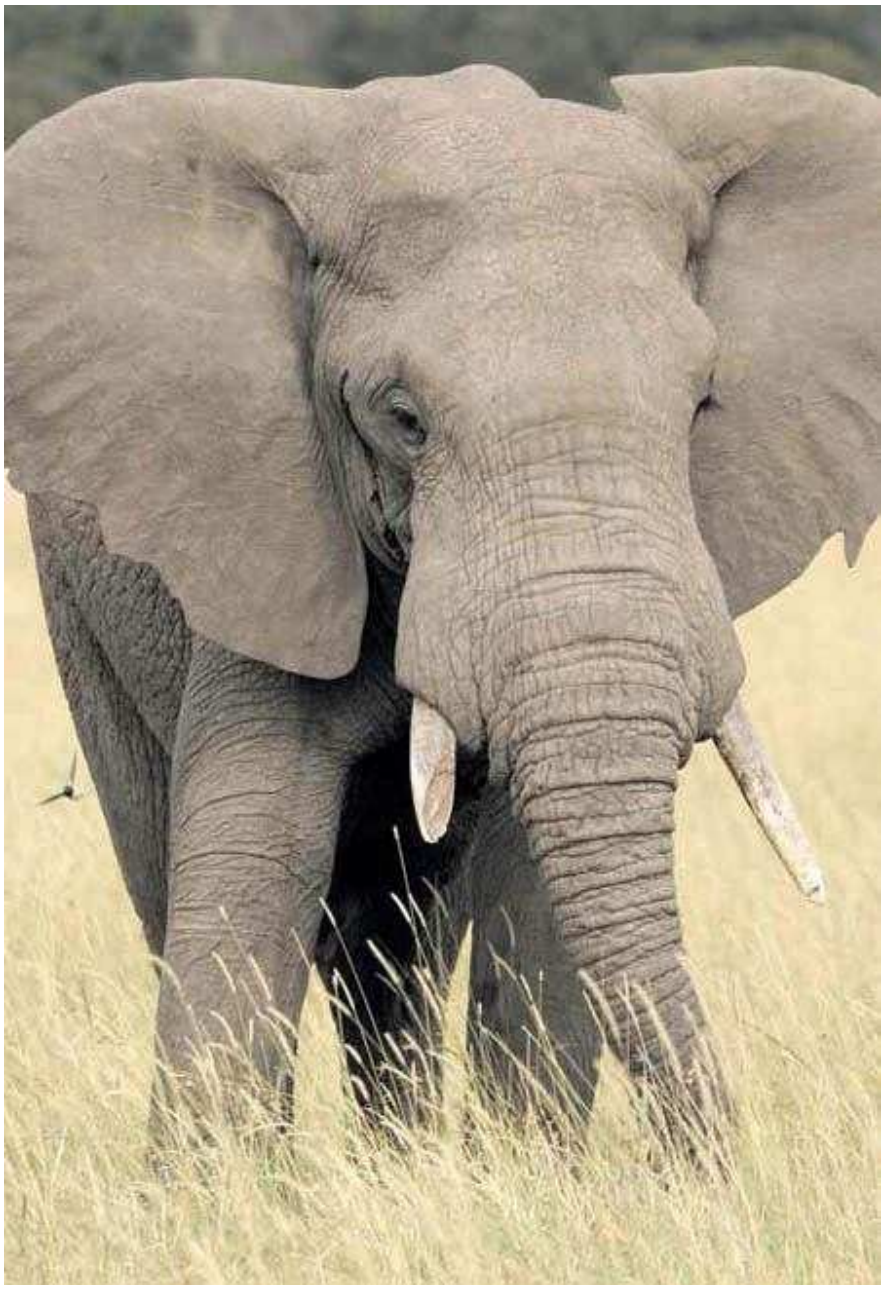

این یک تصویر زیبا از یک فیل آفریقایی است. آیا به اندازه کافی زیبا هست؟ یک تکه از گوش چپ فیل از کادر خارج شده است و پرنده کوچکی که خارج از فوکوس است، کمی حواس را پرت می‌کند

محکم باشید

هنگام عکاسی کلوزاپ ، مراقب باشید تا لبه های کادر، سوژه را قطع نکند و اگر به اشتباه این اتفاق افتاد، بهتراست که عکس را کراپ کنید و یک کادر بسته تر انتخاب کنید. تصمیم‌گیری برای میزان کراپ، به قضاوت چشم شما بستگی دارد. اما قانون کلی در کراپ کردن، اینست که وقتی یک تکه از موضوع **(مثلا یک گوش یا**

یک قسمت از بازو) را به اشتباه در کادر جا نمی‌دهید ، وقت گرانبها را برای ساختن آن در فتوشاپ هدر ندهید، بلکه آن قسمت را دور بریزید و یک کادر بسته تر ایجاد کنید.

با ایجاد یک کراپ تنگ‌تر و برش مساوی گوش ها وکاهش پس زمینه، یک عکس قدرتمندتر ایجاد کرده‌ایم . فیل‌ها بزرگند و این عکس آنرا تایید می‌کند.

بهبود کادر بندی

کراپ کردن به شما اجازه می‌دهد تا عکس متعادل‌تری ایجاد کنید، مثلا موقع رفع اشتباهات عکس، ممکن است دریابید که یکی از عناصر عکس شما استعداد جلب توجه بیشتری دارد و با تصمیم گیری برای حذف

اضافات عکس و یک کراپ ماهرانه، به یک عکس جالب دست پیدا خواهید کرد. این تصمیمات بر پایه اصول عکاسی هستند و البته باشکستن این اصول نیز می‌توانید به آموخته هایتان اضافه کنید.

این عکس، یک تصویر متعادل و قابل قبول از گروهی از زنان ماسایی است. اگر چه نقطه کانونی (زن سوم از سمت چپ) کم و بیش در مرکز عکس قرار گرفته است، اما زاویه صورت او شما را درگیر عکس می‌کند.

کراپ کردن در هنگام پردازش عکس، به شما در بهبود عکس هایتان کمک می‌کند، پس برای این کار وقت بگذارید و آنگاه آموخته هایتان را در هنگام عکاسی به کار ببرید تا از تک تک پیکسل‌های دوربین‌تان استفاده کنید.

با کراپ کردن عکس و نزدیک کردن نقطه کانونی به نقطه طلایی، یک عکس قوی تر ایجاد می‌شود. احساسات درونی چهره‌ی زنان نیز بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد.

جسور باشید

وقتی که توسط کراپ کردن با قوانین کادربندی آشنا می‌شوید، وقت آنست که کراپهای مهیج و انتزاعی را امتحان کنید. گاهی بهترین نورسنجی و بهترین کادربندی، برخلاف تصور، خالی و پوچ است. ممکن است یک عکس بسیار جالب از مردم گرفته باشید، اما کراپ کردن یک قسمت از عکس می‌تواند به عکس شما معنای بیشتری بدهد. یک پرتره بگیرید و آنرا بیش از حالت معمولی کراپ کنید. یا مثلا عکس را بچرخانید تا یک خط قطری به وجود آید. به این فکر کنید که چگونه می‌توان با کراپ کردن یک عکس معمولی، یک بافت، رنگ یا شکل متفاوت ایجاد کنید. به ویژگیهای سمبولیک عکس نگاه کنید. قوانین را بشکنید.

یک عکس از برج ایفل از یک پرسپکتیو مهیج. رنگهای زرد سوژه آنرا از پس زمینه آبی جدا می‌کنند . با این حال خارج مرکز قرار گرفتن سوژه باعث ضعیف شدن عکس شده است.

مثلا می‌خواهید خط افق را در مرکز تصویر قرار دهید؟ اگر این کار شما را خشنود میکند، خب انجامش دهید و با اعمال سلیقه شخصی خود مرزها را بشکنید.

با ایجاد یک کراپ کوچکتر، سوژه در مرکز تصویر قرار می‌گیرد، که باعث تعادل تصویر شده و جهت معرفی یک مکان معروف تاثیر بیشتری دارد.

مهارت ترکیب بندی

۱- پس زمینه، پس زمینه، پس زمینه ....هنگام عکاسی، بیش از اینکه به سوژه توجه کنید، به پس زمینه توجه کنید. یک پس زمینه خوب می‌تواند از یک سوژه معمولی، یک عکس عالی بسازد اما با انتخاب یک پس زمینه ضعیف، یك سوژه خوب را از دست می‌دهیم.

۲- ساده باشید یک عکس قوی، عکسی ست که پیامش را به سرعت برساند. زیربنای یک عکس خوب، خطوط و اشکال هستند.

۳- سوژه را مشخص کنید از خود بپرسید که چرا عکس می‌گیرید ؟ اگر ارتفاع یک ساختمان مد نظرتان است یا الگوی خاصی از قرارگیری اشکال یا شکل یک گل، آنرا برجسته و مشخص سازید.

٤- به کادر دقت کنید هنگام عکاسی از انسان ها، حواستان به قطع شدن زانو یا مچ آنها باشد.

٥- مراقب تعداد باشید اعداد فرد در عکاسی، بیشتر از اعداد زوج خود را نشان می‌دهند ، مثلا مثلث‌ها، تحرک بیشتری از مربع‌ها و دوایر دارند. عدد۳ عددی جادویی ست.

٦-اشتیاق خود را افزایش دهید. صبح هنگام، قبل از بیرون رفتن برای عکاسی، به خود بگویید که می‌روم تا بهترین عکسم را بگیرم. این کار ناامیدی شما را کم می‌کند و شما حتما برنده می‌شوید .

۷- در این نوشته چکیده‌ای از گفته های سه استاد را به شما گفتیم، به کارها و گفته های دیگر اساتید قدیم و جدید نیز نگاه کنید و به کادربندی آنها دقت کنید.

۸- از ابتذال بپرهیزید با تقلید ساده از یک عکس زیبا، خوشحال نباشید. به استفاده از لنزهای مختلف، کادر های مختلف و نقطه‌های دید مختلف فکر کنید. از خوابیدن روی گل و خاک نترسید. مصمم باشید تا هنر بیشتری به کار ببرید.

۹- چندین عکس بگیرید روی یک سوژه واقعا فکر کنید. به ندرت اولین عکس شما بهترین خواهد بود. در دوربین دیجیتال شما فیلم هدر نمی دهید، پس روی چندین کادر کارکنید و دید خود را افزایش دهید.

۱۰- همیشه دوربین همراه داشته باشید هرچه بیشتر عکس های دوستانه، خانوادگی و روزمره بگیرید، بیشتر چشمانتان به کادربندی عادت می‌کند، آنگاه وقتی‌که یک اتفاق نادر در زندگی شما رخ دهد، دومین اتفاق، گرفتن بهترین عکس از آن لحظه است.

ترجمه: امیر سوکی

منبع:Digital Camera World, May 2005

فصل هفتم

چگونه عکس بهتری بگیریم.

افراد زیادی در مورد ارزیابی عکسهایشان در فروم یا بصورت ایمیل سوال می پرسند. خود من هم در مورد عکسهایم همیشه این سوال را دارم که چگونه عکسی شده است و آیا در نظر دیگران چگونه جلوه خواهد کرد. هر چند در قضاوت در مورد یک عکس، سلیقه و نوع علاقه دخالت بسیاری دارد، ولی اصولی کلی نیز بر آن حاکم است که ریشه در اصول زیبا شناختی انسان دارد. قبلا در مورد بیشتر این موارد مقالاتی داشته ایم، ولی در اینجا به طور خلاصه مروری بر مهمترین موارد خواهیم داشت. هر چند سطح مقالات کنونی سایت بالاتر از روزهای اول که مقالاتی در سطح مبتدی منتشر می کردیم رفته است، ولی این دلیل نمی شود که دیگر از اصول و الفبای عکاسی چیزی نگوییم. برای بررسی یک عکس، موارد ذکر شده در این مقاله را در مورد آن بررسی نمایید. هر از چند گاهی نیز دوباره این مطالب را مرور نمایید تا موارد فراموش شده دوباره یادآوری شود. برای خود من همیشه مرور چنین مطالبی جالب و آموزنده بوده است. البته همانطور که در قبلا گفته ایم، همیشه برای قوانین در شرایط خاص استثنا وجود دارد. منتها در هر مورد باید برای رعایت نکردن یک قانون دلیل کافی داشته باشید.

ترکیب بندی قانون یک سومها

قانون یک سوم در ترکیب بندی تنها یک نظریه هنری نیست. بلکه با بررسی های علمی درستی آن اثبات شده است. وقتی چشم ها به یک عکس نگاه می کنند، ابتدا به نقاط یک سوم تصویر خیره می شوند. اگر چیز قابل توجهی در آن یافته نشود به جستجو در تصویر می پردازند. اگر بعد از چند ثانیه جستجو چیزی توجه آنها را جلب نکند، علاقه خود را نسبت به تصویر از دست می دهند. بنابر این اگر نمی خواهید بینندگان آثارتان نسبت به عکستان بی علاقه شوند، بهتر است چیز قابل توجهی را روی این خطوط قرار دهید. ضمنا شخص یا چیزی را دقیقا در مرکز دید دوربین قرار ندهید، چون زیاد جالب نخواهد بود. سوژه اتان را در یک طرف تصویر قرار دهید و کمی آن را در کادر بچرخانید. ضمنا خط افق را دقیقا در مرکز عکس قرار ندهید، بلکه آنرا در یک سوم بالا یا یک سوم پایین تنظیم نمایید. اگر در عکس بخش پایینی تصویر مورد علاقه شماست، خط افق را بالا بیندازید. برعکس، اگر موضوع مورد توجه در بخش بالایی خط افق قرار دارد، خط افق را در یک سوم پایین قرار دهید. مجبور نیستید وقتی در آسمان چیز قابل توجهی وجود ندارد بخش زیادی از آن را نشان دهید. در مورد زمین هم همینطور.

او بکجا می‌رود و به کجا خیره شده؟

شما عکسی عالی گرفته‌اید، قانون یک سومها را هم رعایت کرده اید. ولی هنوز نمی توانید توجه دیگران را جلب کنید! چرا؟ خوب، اجازه دهید بزرگترین اشتباهات ترکیب بندی را که من در عکسهای بسیاری دیده‌ام با هم مرور نماییم.

سوژه در حال قدم زدن یا نگاه کردن به خارج کادر است بجای داخل آن.

سوژه شما باید بدرون عکس نگاه نماید تا نگاه بیننده را به داخل هدایت کند، نه اینکه با نگاه به خارج توجه بیننده را از عکس خارج نماید. اگر در جلوی سوژه اتان فضای خالی نگذارید، بیننده می خواهد بداند سوژه به کجا می نگرد و یا بکجا می‌رود. بیننده برای درک عکس و اینکه داستانی در ذهنش شکل بگیرد، باید قادر به فهم شرایط باشد.

بریدن دنباله سوژه

یک قانون کلی این است که در عکس سوژه اتان را در محلهای اتصال اعضا یا اجزاء به آن قطع نکنید. اگر می خواهید کادر بسته‌ای داشته باشید، مطمئن شوید که دست، آرنج، زانو یا بخشهایی جزئی از سوژه را قطع نکرده اید. اگر پاها را در کادر قرا داده اید، مراقب باشید انگشتان را نبرید. اگر بازوها را در کادر دارید، آرنج را هم در کادر بگیرید. هرگز دستها را در محل انگشتان قطع نکنید.

عکاسی از ارتفاع بالاتر از سوژه

وقتی از سوژه هایی عکاسی می کنید که ارتفاع کمتری از شما دارند، دوربین را تا سطح آنها پایین ببرید. وقتی از بچه ها از بالا عکس می گیرید بسیار کوچک و غیر مهم جلوه می‌کنند. همینطور در عکاسی از حیوانات اگر از بالا عکس بگیرید عکسهایی اتفاقی و نه چندان جالب به نظر خواهند آمد. دوربین را پایین ببرید و هم ارتفاع با سوژه عکس بگیرید. آنگاه از نمای به دست آمده لذت خواهید برد.

بریدن سایه یا انعکاس

اگر سایه یا انعکاسی از سوژه روی زمین است، یا تمام آنرا بگیرید یا هیچ چیز آنرا.

افقی یا عمودی

چه موقع عکس را افقی و چه موقع عمودی بگیریم؟ ساده است. اگر سوژه بیشتر از آنکه دراز باشد، پهن است، عکس را افقی و اگر ارتفاع سوژه بیشتر از عرض آن است، عمودی بگیرید. این اشتباه درجه یک آماتورها در عکاسی است. برای جلوگیری از دیده شدن اجزاء نا خواسته در عکس، کادر را بسیار بسته می گیرند و حتی دوربین را کمی می چرخانند تا سوژه بهتر در کادر قرار گیرد! البته در بعضی موارد استثنائاتی وجود دارد و باید با تمرین و مطالعه مواردی را که بهتر است یک قانون را رعایت نکنیم دریابیم.

نورسنجی

وقتی نور مناسب باشد در عکس رنگها درست به نظر می‌رسند، سفیدها سفید و سیاه‌ها سیاه هستند. وقتی روی یک سوژه که دارای طیف های متوسطی است فوکوس می کنید دوربین کار خودش را درست انجام می دهد. ولی اگر بخواهید از یک خرس قطبی سفید یا یک سگ سیاه عکس بگیرید چه؟ یا عکس بسیار روشن خواهد شد یا خیلی تیره و یا همه چیز خاکستری می شود (چون سیستم نورسنجی داخلی دوربین سعی می کند که عکسی با طیف ۱۸ درصد خاکستری ایجاد نماید). چه کار باید کرد؟ بهتر است وقتی از جسمی سفید یا منعکس کننده عکس می گیرید دیافراگم را یک گام بازتر نمایید و برعکس، وقتی از جسمی سیاه یا جاذب نور عکس می‌گیرید، دیافراگم را یک گام ببندید. درباره قانون آفتابی F16 چه میدانید؟ معنی آن چیست و چگونه کار می‌کند؟ ساده است. این یک فرمول دقیق در عکاسی است که همیشه نتیجه خوبی می دهد. سعی می کنم در این مورد توضیح دهم تا موضوع برایتان روشن شود. در یک روز آفتابی درخشان دیافراگم دوربین را روی F16 میگذارید و سرعت مناسب شاتر را معکوس حساسیت فیلم یا دوربین انتخاب می کنید. مثلا، فرض کنید حساسیت فیلمتان ISO 100 است، یعنی سرعت شاتر باید ۱/۱۰۰ باشد. بیشتر دوربین ها سرعت شاتر ۱/۱۰۰ ندارند، بنابر این شما نزدیکترین سرعت را انتخاب نمایید یعنی ۱/۱۲۵ . همین. در این شرایط شما تنظیم نوری دقیق خواهید داشت. اگر نخواستید روی F16 عکس بگیرید چه؟ باز هم ساده است. دوربین را روی دیافراگم مورد نظرتان گذارده و بر اساس آن سرعت

شاتر را اینگونه تنظیم کنید. اگر می خواهید روی F8 عکس بگیرید (دو گام بازتر) باید سرعت شاترتان را دو گام بیشتر کنید (۱/۵۰۰) تا نور کمتری وارد دوربین شود. حالا اگر می خواهید روی F32 عکس بگیرید (دو گام بسته تر) باید سرعت شاتر را دو گام کمتر کنید (۱/۳۰) تا نور بیشتری وارد دوربین شود. ساده است. نه؟ خوب، اگر عکاسی در یک روز آفتابی درخشان نبود تکلیف چیست؟ باید آنرا یک روز F8 بنامیم. اگر سایه های روی زمین به وضوح دیده نمی شد و نور به شدت و روشنایی یک روز آفتابی درخشان نیست، فقط کافی است همه چیز را نصف مقدار قبلی تنظیم نمایید. همانند حالت قبل عمل کنید، ولی این بار با F8 و سرعت ۱/۱۲۵ شروع نمایید. آیا این تنظیمها همیشه درست عمل می کند. تقریبا بله. ولی برای اطمینان بهتر است همیشه سه عکس بگیرید. یکی با یک گام بالاتر و یکی با یک گام پایینتر از معمول. به این کار محدوده بندی یا Bracketing گفته می‌شود. اگر بر روی فیلمهای اسلاید عکس می گیرید بهتر می توانید اثرات کارتان را ببینید. چون وقتی عکس نگاتیو را چاپ می کنید، در لابراتور نور عکسها را تا حد ممکن اصلاح می کنند. ولی به هر حال اگر در هنگام عکاسی نور را درست تنظیم کرده باشید نتیجه بهتری خواهید گرفت.

عکاسی از ماه

شاید تعجب کنید که چرا معمولا عکسهایی که از ماه می گیرید بی رنگ و رو و مات می شود؟ آیا جزئیات مورد انتظار شما از ماه در عکسهایتان دیده نمی شود. برای نور سنجی درست ماه یک ترفند ساده وجود دارد. قانون F16 را که یادتان هست. شاید باور نکنید، ولی برای عکاسی از ماه کامل همان تنظیم روز روشن آفتابی را استفاده نمایید. چرا؟ باز هم ساده است. ماه یک شی روشن شده با نور خورشید است و فرقی نمی کند که این نور خارج زمین است یا در نیمه شب است. به هر حال ماه با نور خورشید روشن شده است. در باره عکاسی از ماه نیمه یا یک چهارم چه؟ اگر ماه نیمه است، عدد دیافراگم را نصف کنید، یعنی F8. وقتی ماه یک چهارم است دیافراگم را یک چهارم کنید F4. می بینید که چقدر ساده است. درباره عکاسی از ماه با نمایی از منظره شهر چه؟ خیلی ساده است. عکاسی همزمان از منظره شب و ماه غیر ممکن است! چرا؟ چون نمی توان با یک تنظیم نور هم منظره شب را عکاسی کرد و هم جسمی را که با خورشید روشن شده است. د رحالت عادی برای عکاسی از منظره شب دیافراگم F8 با ۸ ثانیه نوردهی انتخاب می شود. (در حساسیت ۱۰۰). اگر ماه را برای مدت ۸ ثانیه عکاسی کنیم ماه از جای اولیه خود حرکت می کند و علاوه بر حذف جزئیات آن بخاطر نور زیاد، مات هم میشود. پس چاره چیست. راه حل استفاده از یک حقه ساده است. عکس دوتایکی! در دوربین های فیلمی باید ابتدا یک عکس از منظره شب شهر بگیرید. سپس موقعیت ماه را در کادر منظره یاب در محل مورد نظر تنظیم نموده و اکنون یک عکس از ماه در میان آسمان در محل مورد نظر بگیرید. در دوربینهای دیجیتال بسادگی می توان دو عکس را با فتوشاپ روی هم مونتاژ نمود. در این حالت پیدا کردن محل مناسب ماه در عکس بسیار راحتتر است.

فوکوس

اتوفوکوس هنگامی که وقت کافی برای تنظیم دوربین ندارید بسیار عالی است. ولی بسیاری از مردم از آن استفاده نامفید می کنند. بیشتر مبتدیان از فوکوس خودکار با تنظیم فوکوس روی مرکز کادر استفاده می کنند. هنگامی که شما از فوکوس خودکار استفاده میکنید، ممکن است دوربین هنگامی که سوژه شما در میان کادر نیست روی آن فوکوس نکند. برای رفع این مشکل این راه حل را امتحان کنید. بدون در نظر گرفتن ترکیب بندی سوژه را در مرکز کادر قرار دهید و روی آن فوکوس کنید. (امیدوارم که قصد نداشته باشید در همین وضعیت عکس بگیرید) در حالی که دکمه شاتر را تا نیمه نگه داشته اید ترکیب بندی نمایید و عکس خود را بگیرید. اگر در پشت سوژه چیزی است که می خواهید روی آن هم فوکوس داشته باشید، با تنظیم عمق میدان این کار را انجام دهید.

عمق میدان

عمق میدان به معنی این است که چه مقدار از عکس شما در جلو و پشت سوژه اصلی در فوکوس قرار دارد. اگر شما از عمق میدان باریک **(عدد F کوچک، روزنه دیافراگم باز)** استفاده نمایید، بخش کمتری از تصویر شما در فوکوس خواهد بود. همینطور، اگر از عمق میدان بزرگی استفاده نمایید**(عدد F بزرگ، روزنه دیافراگم کوچک)** بخش بیشتری از تصویر شما دارای فوکوس مناسب است. البته تمام این مسائل به این که شما

کجا فوکوس کرده اید بستگی خواهد داشت. اگر با یک عمق میدان کم روی سوژه اتان فوکوس کنید، همه چیز در جلو و پشت سوژه خارج از فوکوس خواهد بود. این وضعیت در شرایطی که زمینه عکس را بخاطر شلوغی و یا تاکید بیشتر بر روی سوژه اصلی می خواهید مات نمایید مناسب است. ولی اگر در جلو یا پشت سوژه چیزهایی وجود دارد که می خواهید دقیق بیفتد، این حالت خوب نیست. پس اگر بخواهیم همه چیز در جلوی سوژه واضح باشد چکار کنیم؟ تنها کافی است بر روی آنها فوکوس کنید! البته با یک عمق میدان بالا که فاصله بین سوژه اصلی و سوژه‌های فرعی را بپوشاند. فکر می کنید کدام وضعیت بهتر است؟ عمق میدان بالا یا پایین؟ این موضوع کاملا به سوژه‌ای بستگی دارد که از آن عکاسی می‌کنید. بخاطر همین است که عکاسی در مد اولویت دیافراگم اهمیت دارد. در این مد شما می توانید عدد F مناسب خود را انتخاب نمایید. در این حالت برای گرفتن عکسهای بهتر کنترل کافی بر روی دیافراگم خواهید داشت. چه کسی از عکس یک سگ که بینی‌اش مات شده و یا یک شخص که در زمینه شلوغ عکس گم شده است خوشش می‌آید؟!

همه چیز در چشمهاست

می گویند وقتی از یک حیوان عکاسی می کنید، همه چیز در چشمها قرار دارد. همه سوژه‌ها نیاز نیست مستقیما به دوربین خیره شوند، اما باید بتوانید چشمها را ببینید. همچنین، اگر می‌توانید چشمها را در عکس ببینید باید در فوکوس کامل باشند تا عکسهای شما تاثیرگذار باشند. وقتی با کسی سخن می‌گویید، در چشمها نگاه نمیکنید؟ به همین صورت، از چشمها برای ارتباط برقرار کردن با سوژه استفاده می‌کنیم و دیدگاهی از احساس و افکار آن بدست می‌آوریم. چشمها منتقل کننده احساسند و بدون آنها در عکس انتقال احساس صورت نخواهد گرفت.

انعکاس نور در چشم

منظور از انعکاس نور در چشم نورهای کوچکی هستند که هنگامی که نور به چشم می تابد در چشم دیده می شود. دیدن این نورها در چشم بسیار لذت بخش است و حتی داشتن آنها در عکس ضروری است. این نورها به چشم ها حالت زنده بودن می دهند. معمولا این نورها با نور خورشید یا فلاش ایجاد می شود، اما اگر در دسترس نبود می توان از یک منعکس کننده یا یک فلاش کوچک دستی استفاده نمود. در این مورد شدیدا توصیه می شود که مطمئن شوید که این نورها در چشم سوژه شما وجود داشته باشد، چون بدون آنها چشم ها بسیار بی روح و عروسکی به نظر می رسند. البته ممکن است در شرایطی خاص به خاطر القای یک حس ویژه نیاز به حذف این نورها باشد. هر قاعده ای استثنایی هم دارد.

فلاش

چه فرقی بین عکس پرتره یک عکاس آماتور با یک عکاس کاملا حرفه ای وجود دارد؟ ممکن است هر کسی در ابتدای راه عکاسی خود بارها از خود بپرسد چرا عکسهای من مانند عکسهایی که در مجلات می بینم نمی شود. چکار می توان کرد که عکسهایمان شبیه کارهای عکاسان حرفه ایی شود؟ وقتی به این سوال پاسخ داده شود شاید از سادگی پاسخ تعجب کنیم و بپرسیم چرا قبلا به این موضوع پی نبرده بودم. البته علت نوشتن این مطالب این است که کسانی که این موضوع را نمی دانند خیلی زیادند:

سایه ها

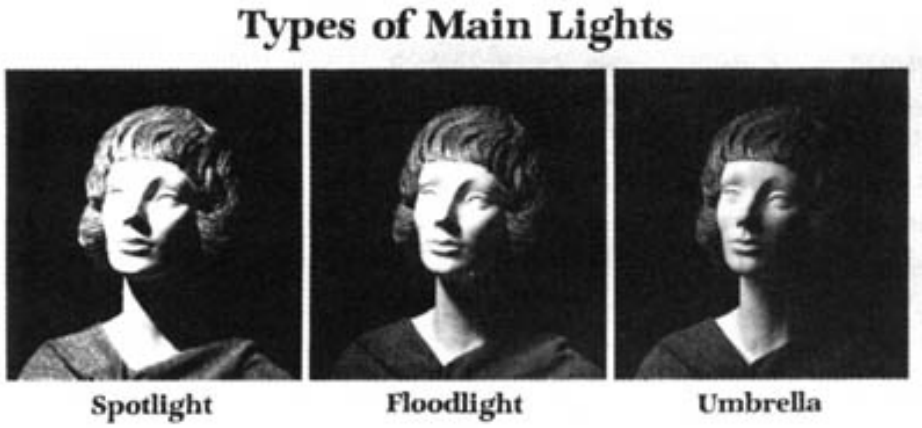
وقتی به یک عکس در مجله نگاه می کنید و آنرا با عکسی که از فرزند خود یا دوستتان گرفته اید مقایسه می کنید فرق اصلی بین آن دو چیست؟ بله. در عکس مجله هیچ گونه سایه ای پشت مدل وجود ندارد! خوب، چگونه باید این کار را کرد؟ سایه ها معمولا توسط نورهایی ایجاد می شود که دقیقا از روبرو به سوژه می تابد یا وقتی که از فلاش دوربین استفاده می نمایید. اگر فلاش دوربین شما از نوع سرخود است که دیگر وضع بدتر است. اگر می خواهید عکسهایی شبیه حرفه ایها بگیرید، اول از همه باید یک فلاش برخوردی (انعکاسی) بخرید. نوع بهتر این فلاش دارای سر چرخان است و علاوه بر چرخش به بالا می تواند به اطراف نیز بچرخد. پولتان را بابت فلاشهایی که ثابت هستند تلف نکنید. این فلاشها فقط کمی قوی تر از فلاش سرخود دوربینتان عمل میکنند، ولی سایه های تندتری ایجاد می کنند. وقتی برای دوربینتان فلاشی

خریدید، دفترچه راهنمای آن را کامل بخوانید. با این کار تمام مشخصات، عملکردها و استفاده های آن را خواهید فهمید. تمام این تواناییها را تست و تجربه کنید. تنها با استفاده از فلاش انعکاسی و تاباندن نور آن به سقف، از تفاوت ایجاد شده در عکسهایتان نسبت به زمانی که نور را مستقیما به سوژه می تاباندید، متعجب خواهید شد. البته درمورد انعکاس فلاش نیز باید دقت کافی بخرج دهید. اگر سطحی که نور فلاش را به آن می‌تابانید دارای رنگ خنثی و سفید نباشد، طیف رنگی عجیب غریبی بر روی عکسهایتان ایجاد خواهد شد. وقتی اندکی پیشرفت کردید میتوانید فلاش را روی سه پایه گذارده و از کنار به سوژه اتان نور بتابانید. در این زمان عکسهایتان شروع به پیشرفت به سوی حرفه ای شدن خواهند نمود.

نورپردازی پرتره

چند نوع نور وجود دارد.

۱- نور اصلی

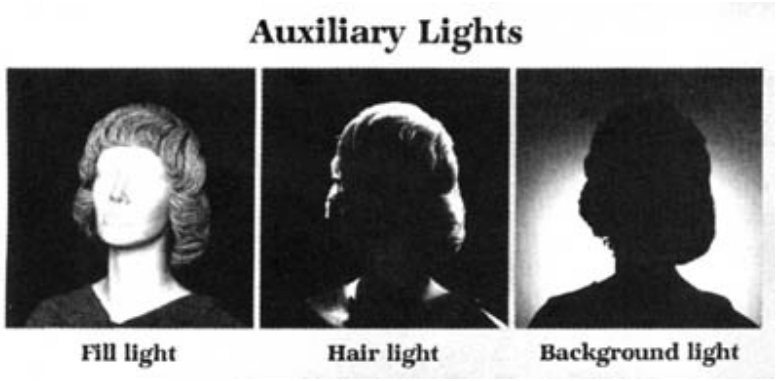
منبع نور اصلی شما می تواند یکی از منابع زیر باشد:

۱- نور نقطه ای Spotlight

۲- نور افکن Floodlight

۳- نور چتری Umbrella

نورهای کمکی

نورهای کمکی عبارتند از:

۱- نور پرکننده (روشن کننده کلی محیط)

۲- نور موها

۳- نور پس زمینه

انواع نور:

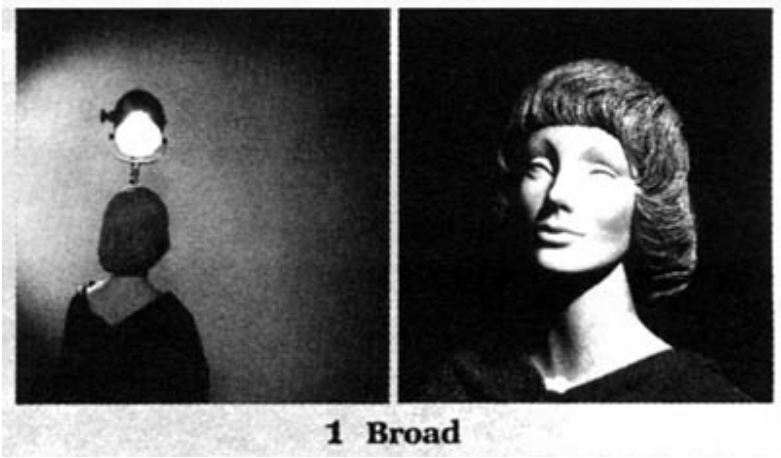
۱- نور انعکاسی

۲- نور مستقیم

۳- نور پنجره‌ای

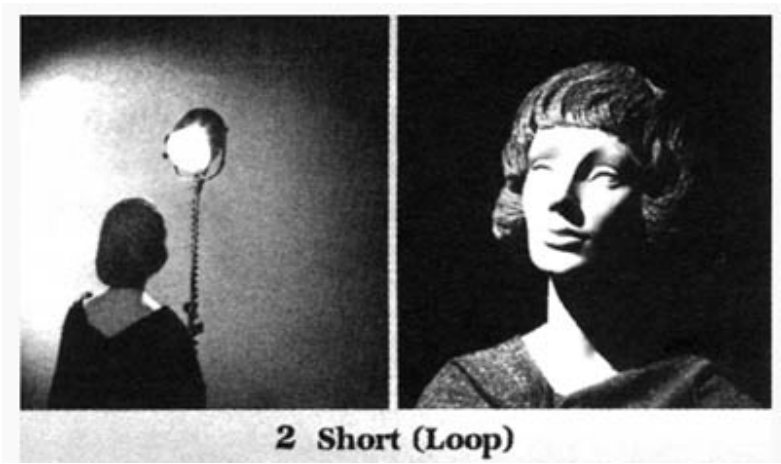
در این بخش در مورد روشهای مختلف نورپردازی پرتره با نور اصلی صحبت خواهیم کرد.

۱- نورپردازی وسیع

نور اصلی بخشی از صورت را که به سمت دوربین چرخانده شده است کاملا روشن میکند. گرچه این نورپردازی به کم جلوه کردن بافت صورت کمک می کند، به عنوان یک نور اصلاحی برای صورتهای لاغر یا باریک نیز بکار می رود.

۲-نورپردازی باریک

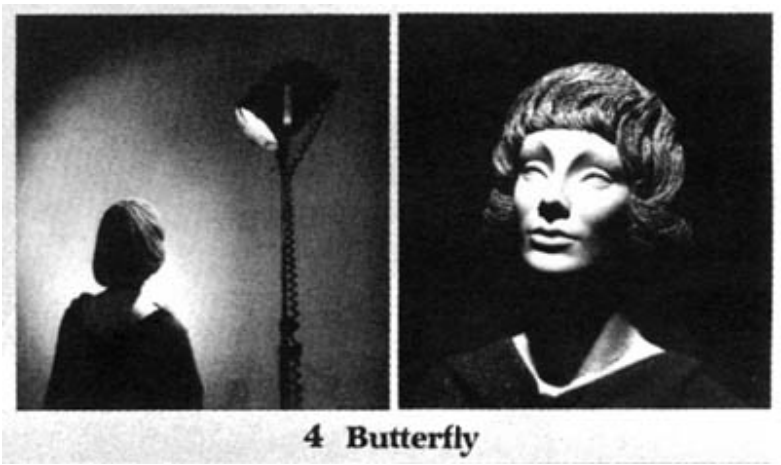
در این حالت نور اصلی بخشی از صورت را که دور از دوربین است کاملا روشن می کند. این نورپردازی معمولا برای صورتهایی که حالت مثلثی دارند مناسب است و فرقی بین زن و مرد ندارد. در این حالت بیشتر از حالت قبلی بر روی خطوط صورت تاکید می شود و و قتی با یک نور نسبتا ضعیف پرکننده ترکیب می شود، می تواند به عنوان نورپردازی قوی کننده برای سازگاری با چهره های ساده بکار رود. نور پردازی روی صورت اثر باریک کننده دارد و بنابر این بطور موثری می تواند به عنوان تکنیک تصحیح صورتهای چاق و پهن بکار رود.

۳- نورپردازی رمبراند (باز و بسته)

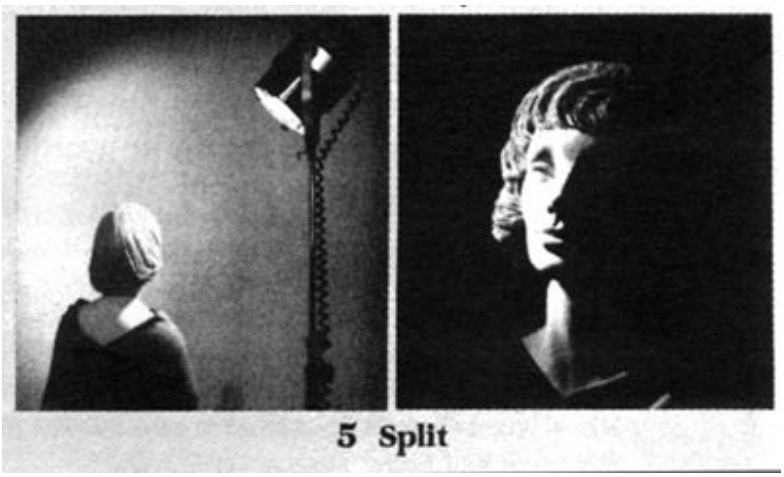
ترکیبی از نورپردازی باریک و پروانه ای است. نور اصلی در ارتفاع بالاتر و در سمت بخشی از صورت که دور از دوربین است، واقع شده است. با رمبراند باز سایه کوتاهی از بینی روی گونه دیده می شود. برای رمبراند بسته سر را کمی بیشتر بچرخانید تا سایه بینی روی گونه با سایه ناحیه دورتر گونه به هم برسند. توجه نمایید که باید یک مثلث کوچک از نور زیر چشم باقی بماند.

٤- نورپردازی پروانه ای

نور اصلی در ارتفاع بالا واقع شده و دقیقا در روبروی صورت است و سایه ای از بینی دقیقا در زیر و در راستای آن تشکیل می دهد. این نوع نور بیشتر برای زنان جوان مناسب است و معمولا برای عکسهای تزیینی بکار می رود. به مجلات و عکسهای حرفه ای نگاهی بیندازید و ببینید که آیا استفاده از این تکنیک را بین عکسها پیدا می کنید. این شیوه بسیار مرسوم است.

٥-نورپردازی جداکننده

5 Split

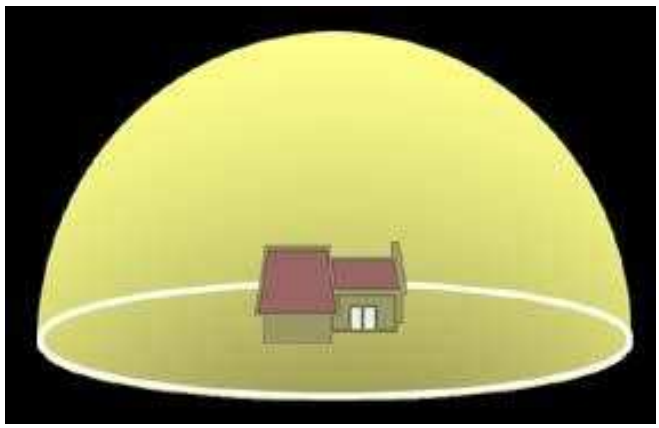
نور اصلی بیشتر در کنار سوژه است و بخشی از صورت را که دور از دوربین است روشن می کند. به این نوع نورپردازی، نورپردازی جداکننده می گویند، زیرا بیشتر بخشی از صورت که روبروی دوربین است در سایه قرار دارد. خط نور و سایه دقیقا در میان صورت است.

محمد رضا شهبازی

فصل هشت

نورپردازی

در عكاسي، چه از نوع ديجيتال باشد يا آنالوگ، نور همه چيز است. نه تنها نور تنها چيزي است كه دوربين احساس مي‌كند، بلكه زاويه‌اي كه نور به سوژه مي‌تابد نيز تاثير زيادي بر جلوه عكس مي‌گذارد. در اين نوشته قصد داريم توضيحي ساده از تاثيري كه محل منبع نور بر عكس مي گذارد برايتان ارائه دهيم. دوربين دقيقا مشابه آنچه كه ما مشاهده مي‌كنيم را نمي‌بيند. چشمهاي ما نه تنها با نور محيط تطبيق مي‌يابند، بلكه مي‌توانند نواحي تاريک و روشن موجود در يک صحنه را با وضوح نسبتا مشابهي ببينند. يک دوربين نمي تواند چنين كاري نمايد. اگر منبع نور فقط بالا يا پشت دوربين باشد ديد تک بعدي دوربين سوژه را بصورت تک بعدي نشان مي‌دهد. بنابر اين براي نشان دادن پستي و بلندي جسم زاويه تابش نور مهم مي‌باشد و تركيب نور وسايه مي تواند حالت عكس را تغيير دهد.

هر منبع نور را مي‌توان با نشان دادن محل آن روي يک كره نشان داد. عكس مي‌تواند با توجه به شكل سوژه، محدوده ديد دوربين، و محل منبع نور تا حد زيادي تغيير نمايد. در عكاسي در هواي آزاد، بايد به نحوه تابش نور خورشيد به سوژه توجه نماييد. در يک روز بسيار آفتابي سايه‌ها تند و در يک روز ابري سايه‌ها نرم تر و نور پخش تر مي‌باشد. در عكسهاي زير مطالب مربوط به نور بصورت تصويري شرح داده مي‌شود. در اين عكسها منبع نور مصنوعي است، اما موضوع عنوان شده در مورد نور خورشيد نيز صادق است **(اگر در همان موقعيت نسبت به سوژه باشد)**. در اين عكسها موقعيت دوربين و همچنين سوژه ثابت است و فقط موقعيت نور تغيير مي‌نمايد. شكل كوچک كنار هر تصوير محل منبع نور را نشان مي دهد.

شکل ۱

شكل ۲

در شكل ۱ منبع نور تقريبا در بالاي سر و جلوي سوژه واقع شده است. توجه نماييد كه سايه اندكي در صورت وجود دارد و عمق تصوير كم است. در شكل ۲ منبع نور كمي پايينتر است و اندكي به كنار آورده شده است. دراين حالت يک طرف از سوژه سايه و در نتيجه عمق بيشتري دارد. با تغيير محل منبع نور به سمت بالاتر و كنارتر تصوير تغيير بيشتري مي‌نمايد. اين موضوع در شكلهاي ۳ و ٤ نشان داده شده است كه تقريبا مشابه عكسي مي باشند كه در وسط روز زير نور خورشيد گرفته شود.

شكل ۳

شكل ٤

در شكل ٣ منبع نور تقريبا در بالاي سر قرار دارد. اين مورد شبيه نور خورشيد درهنگام ظهر است. در اين تصوير ابروها روشن شده و چشم در سايه قرار گرفته است. توجه نماييد كه سايه روي بازوها و آرنج آنقدر شديد است كه جزئيات آنها كاملا محو شده است. در تصوير ٤ منبع نور كمي به سمت پشت سوژه منتقل شده و بخشي از نور از روي زمين به سوژه بازتابيده است. در اين حالت گرچه بيشتر سوژه در سايه قرار دارد ولي نور بيشتر مشخصات مهم را روشن نموده است.

شکل ۵

شکل ٦

در شكل ٥ نور كاملا از پشت سوژه تابيده و سوژه بصورت نيمرخ تاريک شده است. جزئيات اندكي قابل مشاهده است ولي بطور كلي سوژه نامفهوم است. نهايتا در عكس ٦ در پايين و كنار سوژه قرار دارد و اثري همانند نور خورشيد در اواخر روز را ايجاد نموده است. پايين بودن ارتفاع نور انحناها و برجستگي سوژه را بخوبي نشان داده است. همانطور كه ديده شد با تغيير زاويه منبع نور تاثير شگرفي روي نحوه ثبت تصوير ايجاد گرديد. ولي نور تنها عاملي نيست كه بر كنتراست و سايه‌هاي عكس تاثير مي‌گذارد. عوامل ديگري موثر مي‌باشند كه به عنوان كيفيت نور از آنها نام برده مي‌شود. كيفيت نور به تندي يا ماتي نور اطلاق مي‌شود. نور مستقيم درخشان نوري تند محسوب مي‌شود. نور تند جزئيات ريز را بطور اغراق اميزي بزرگ مي‌نمايد و سايه‌هاي عميقتري را ايجاد مي‌كند. اين نور براي نشان دادن الگوي سطوح مناسب است. نور مات نوري پخش شده همانند نور خورشيد پشت ابر است. نور مات تمايل به كم جردن جزئيات اشياء و صاف نشان دادن الگوي سطوح دارد. اگر نوز به اندازه كافي پخش شود، سايه‌ها بطور كامل از بين رفته و تصوير داراي حداقل كنتراست مي‌شود.

محمد رضا شهبازی